

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XVIII nr. 5014

4 pagini — 20 bani

Duminică 27 noiembrie 1960

Faptele dovedesc

Am aflat cu toții. În 1960, după cum s-a arătat în expunerea prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta plenară, producția industrială va fi cu 15,5 la sută mai mare decât în 1959, față de 14 la sută cât prevedea planul. Cifre și mai impresionante s-au arătat în legătură cu realizările obținute în ramurile hotărâtoare ale industrializării socialiste, ramuri care asigură baza materială necesară obținerii unui ritm înalt de dezvoltare a întregii economii naționale. Astfel, industria construcțiilor de mașini cunoaște o creștere în 1960, echivalentă cu o cincime, iar industria siderurgică cu o treime din valoarea producției pe întreaga ramură realizată în 1959.

De multă vreme ne-am obișnuit cu asemenea cifre. Ne-am obișnuit cu an de an producția industrială să fie mai mare decât în anul precedent. Acest fapt exprimă o realitate mai adâncă — dezvoltarea ascendentă, realizarea unui ritm înalt de creștere a producției este o lege generală a socialismului.

Să comparăm aceste cifre cu ritmul anual obținut în România burgheză-moșierească, care reprezenta în acea vreme pentru țările imperialiste o plată sigură de desfacere, izvor de materii prime și sferă de investiții rentabile de capital pentru marile monopoluri internaționale. Între anii 1928 — 1938 în România s-a realizat o creștere anuală a producției industriale de 3,5 la sută.

Dar nici cele mai puternice țări capitaliste nu sînt în stare să obțină ritmuri mai ridicate. Această situație ilustrează destul de sugestiv incapacitatea sistemului economic capitalist. În plus, chiar și sporurile realizate se realizează în condițiile unei dezvoltări contradictorii, cu perioade de crize și deprimări din ce în ce mai frecvente, care deseori îmbracă aspecte catastrofale.

Pentru a liniști opinia publică și a semăna neîncredere în posibilitățile țărilor socialiste, și în primul rînd ale Uniunii Sovietice, o serie de oameni de stat și economiști din țările capitaliste, cu început să vînture o așa-zisă „teorie” a inversproporționalității între ritmul și nivelul de dezvoltare economică a oricărei țări. Cu alte cuvinte, apologetii capitalismului încearcă să arate că ritmul rapid de dezvoltare în țările socialiste, este un fenomen înțimplător și temporar, iar pe măsura creșterii producției acesta în mod inevitabil va scădea.

Nu este de loc greu de a demonstra falsitatea acestei afirmații. Sub ochii noștri faptele, viața, înfrimă cu putere aceste născociri de fapt „dorințe” ale Imperialiștilor. La cel de al III-lea Congres al Partidului s-a arătat că ritmul de creștere a producției globale industriale, în anii 1956—1960 este de 10,8 la sută. Sarcinile planului șesenal prevăd o creștere anuală a producției industriale din țara noastră în medie de circa 13 la sută. Deci, ritmul nu numai că nu scade ci din contră va depăși pe cel realizat în anii precedenți.

În Uniunea Sovietică, în decurs de 42 de ani, ritmul mediu anual de creștere a producției industriale a fost de 10,1 la sută. Dacă se exclude anul de război și perioadele de refacere, rezultă că, în condiții normale, industria sovietică și-a mărit anual producția cu peste 14 la sută.

S.U.A., de pildă, n-au cunoscut niciodată, nici chiar în perioada de început a dezvoltării lor industriale un asemenea ritm înalt de dezvoltare cum este cel caracteristic economiei țărilor socialiste. În perioada 1861—1910 (perioadă de avînt a capitalismului american), ritmul mediu anual de creștere a producției industriale Statelor Unite a fost doar de 4,8 la sută.

De ce este ritmul înalt de creștere a producției o lege generală a socialismului? În socialism, scopul producției este asigurarea în măsură tot mai mare a nevoilor mereu crescînde ale întregii societăți, pe baza creșterii neîntrepuște a producției, creșterea și dezvoltarea care are loc în mod planic, proporțional. Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție dă posibilitatea statului să organizeze producția în conformitate cu cerințele reale ale societății, ceea ce permite dezvoltarea economică ascendentă, continuă, cu un ritm înalt. Astfel, ritmul înalt de creștere a producției este o consecință a relațiilor de producție socialiste.

Relul hotărîtor în asigurarea dezvoltării armonioase, continuu ascendent, a producției industriale, îl are conducerea de către partid. Politica științifică a partidului, bazată pe învățătura marxist-leninistă, aplicată creator la condițiile țării noastre, pe baza studiilor concrete a realității, a datelor obiective, a particularităților fiecărei etape, asigură în fiecare moment concentrarea eforturilor în direcțiile principale, mobilizează masele pentru realizarea obiectivelor centrale ale dezvoltării economice.

Să ne amintim de plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958. La plenară s-a discutat planul de stat pe 1959. Pe baza unei analize științifice a realității se poate asigura în 1959 o creștere a producției industriale, nu de 8,6 la sută ci era prevăzută în proiectul de plan, ci de 10 la sută, față de 1958.

În decembrie 1959, la cîntă plenară a C.C. al P.M.R. s-a arătat că planul de stat s-a realizat și depășit, constatîndu-se totodată că succesele realizate permit un ritm și mai înalt în viitor. S-a stabilit că pe anul 1960 producția industrială s-a crescut cu 14 la sută.

Și totuși, acum facem bilanțul. Nu 14 la sută, ci 15,5 la sută. Planurile devin realitate, ele sînt îndeplinite și depășite. Ce asigură această realizare a planurilor? Munca creatoare a masei, care însușite de conștiința socialistă tot mai înaltă, pline de hotărîre de a realiza și depăși sarcinile prevăzute de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., în vederea desăvîrșirii construcției socialiste, desfășoară sub conducerea partidului o activitate plină de entuziasm, abnegație, spirit inepuizabil de inițiativă.

Mergînd pe acest drum arătat de partid, vom fi în decurs de șase ani o Romînie de două ori mai puternică decât cea de astăzi, iar peste 15 ani de 26 de ori mai puternică decât cea dinaintea de război. Țara noastră va face parte dintre țările cu un nivel ridicat de dezvoltare industrială. Faptele dovedesc în permanență superioritatea de necontestat a economiei socialiste.

MARIA COSTACHE

In pag. II-a

UIMITOAREA ROMÂNIE

de VANDA VASILEVSKAIA

IN GOSPODĂRIILE COLECTIVE DIN REGIUNEA ORADEA

98.203.000 lei venituri bănești

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Pe măsura consolidării lor economico-organizatorice, în primele trei trimestre ale anului curent gospodăriile colective din regiunea Oradea au realizat venituri bănești de 98.203.000 lei — cu peste 42 milioane lei mai mult decât în perioada corespunzătoare a anului trecut. Cea mai mare parte a acestor sume — 82.849.000 lei — provine din vânzarea produselor către stat. Din totalul veniturilor realizate pînă acum, la fondul de bază s-au repartizat 18.338.000 lei — aproape de trei ori mai mult decât în primele 9 luni ale anului precedent.

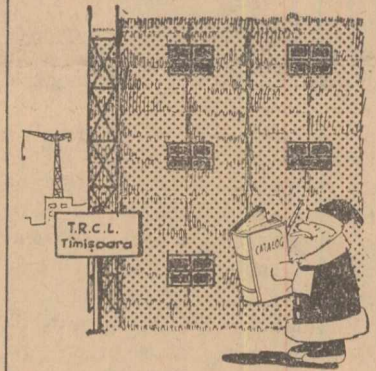
Numărul gospodăriilor colective milionare din regiune a crescut cu 14 față de anul trecut, ajungînd acum la 40.

Prima șarjă de stuf tocat

GALAȚI (de la corespondentul nostru). De curînd pe santierul Combinatului de celuloză și cartoane din stuf de la Chiscani, a fost înregistrat un succes important. Este vorba de introducerea în procesul principal de producție a primei șarje de stuf tocat. Această realizare se datorează atît constructorilor cît și montajului care au pus instalația respectivă în funcțiune înainte de data stabilită.

Punctul pe i

Constructorii de la T.R.C.L. Timișoara s-au preocupat din timp pentru asigurarea lucrărilor pe șantieri și în timpul iernii.

— Bravo, n-au așteptat să le aduc eu, s-au pregătit singuri.

Desen de GH. CHIRIAC

Ultimele știri

RECENZAREA MAGAZINELOR DIN ȚARĂ

Ministerul Comerțului a stabilit că la data de 1 decembrie să se efectueze recenzarea tuturor unităților comerciale și de alimentație publică din sistemul propriu.

Scopul acestei recenzări este analiza rețelei existente urînd ca pe această bază Ministerul Comerțului și comitele executive ale sfaturilor populare să ia măsuri în vederea specializării și modernizării în continuare a rețelei comerciale, îmbunătățirii amplasamentului rețelei existente în cadrul lucrărilor de restructurare a centrelor populare și a construcțiilor noi ce se vor

executa. Cu acest prilej se va stabili totodată necesitatea dezvoltării rețelei magazinelor de alimentație publică.

LUNA CADOURILOR ÎN LIBRĂRI

Între 1 și 31 decembrie, C.L.D.C. regională București, organizează în librărie și stăndurile de cărți din Capitală „Luna cadourilor”. În această perioadă, la librăriile „Cartea Rusă”, „Mihail Eminescu”, „George Coșbuc” și „Librăria copiilor” se vor amenaja baze speciale. Aceste librării vor fi împodobite sărbătorește, iar cumpărătorilor li se vor oferi pachete cu cărți ambalate în material plastic conținînd și diferite surprize. Iar pentru cei mici cărțile preferate și numeroase jucării și jocuri distractive se vor afla în toate librăriile.

CADRE DIDACTICE UNIVERSITARE DIN BUCUREȘTI ÎN EXCURSIE LA IAȘI

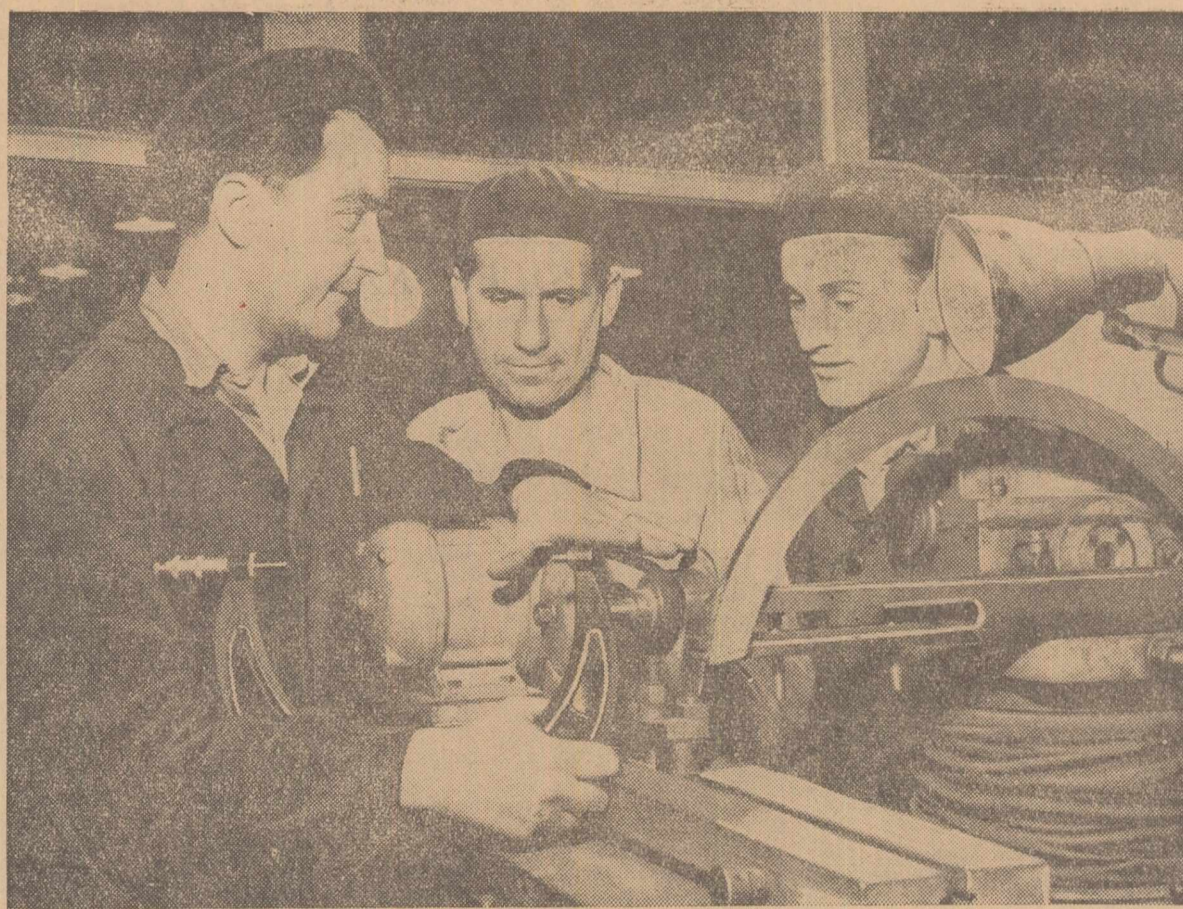
IAȘI (de la corespondentul nostru). — Un grup de cadre didactice și cercetători de la Universitatea C. I. Parhon din București a sosit ieri dimineața la Iași într-o excursie de 2 zile, cu caracter documentar. Excursionistii au vizitat cu acest prilej sălile de curs ale Universității ieșene precum și monumentele istorice și culturale ale orașului.

CONSĂTUIRE PE TEME CULTURALE

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — În Timișoara a avut loc ieri o consătuire pe problema muncii culturale de masă organizată de organele locale de partid și de stat. La consătuire au participat directori de cîmine culturale din regiune, ai caselor raionale de cultură, ai cluburilor, conducători ai formațiilor artistice de amatori, instructori și îndrumători, activiști culturali. Consătuirea a analizat munca pe acest tărîm din anul curent și a stabilit jaloarele activității pentru perioada de iarnă.

A 4-A PREMIERĂ LA BRAȘOV

BRAȘOV (de la corespondentul nostru). — Ieri, în sala Teatrului de Stat din Brașov a avut loc premiera comediei-farsă în trei acte „Un milion pentru un surd” de Anatoli Sofronov. A-

La uzinele Clement Gottwald din București există o largă mișcare de inovații și raționalizări. Anul acesta au fost propuse 225 de inovații din care 100 au fost aplicate. Printre inovatorii fruntași ai uzinei se numără și rectificatorul Gheorghe Vasilescu pe care-l vedeți în fotografia noastră, explicînd muncitorilor Gheorghe Mihăescu și Mihal Vasile una din inovațiile sale.

Foto : AGERPRES

LA COȘERENI

Însemnări dintr-o gospodărie colectivă milionară

Cel care a ridicat receptorul a și zburat-o pe ușă.

— Tovarășe președinte — îl auzii strigînd — vă caută Uniunea Scriitorilor!

Urmă o scurtă convorbire. Înainte de a părăsi încăperea președintelui îmi comunică că a doua zi urmează să sosească la Coșereni tovarășa Lucia Demetrius.

— Ne vizitează scriitorii. E semn bun. În 1945 a fost aici și Ilia Ehrenburg. În cartea lui „Drumurile Europei” a consemnat această vizită...

În birou intră un colectivist. Se adresează sociotului, rugîndu-l să fie trecut cu trei saci de grîu pe lista celor care pleacă cu mașina la moara din Fierbinți. Am examinat cu interes lista:

1. Ivan A. Ștefan — 8 saci
2. Costică David — 6 saci.
3. Cristea Constantin — 5 saci

L-am întrebat atunci pe Ștefan I. Nicolae (cîci așa îl cheama pe colectivist) de ce se duce doar cu trei saci. Răspunsul a venit pe dată.

— Nici cu știa nu ar fi trebuit să mă duc, căci mai am în magazie 12 duble de făină. Pentru cele 210 zile-muncă pe care le-am făcut am luat, ca avans, importante cantități de produse. Dar vreau să mă asigur pînă la primăvară.

Prin gospodărie

Tehnicianul Nițu Dobre se oferă să mă conducă prin gospodărie. Poposim la început pe la grăduri. Sectorul zootehnic al colectivei este destul de dezvoltat: au aproape 50 de vaci, 550 oi,

40 porci puși la îngrășat, o crescătorie de găini și rațe. Îngrijitorii făceau ultimele pregătiri în încăperile unde vor ierna animalele.

Pentru a asigura buna aprovizionare cu apă, în apropierea fiecărui grajd se săpau noi fîntîni. Tot în preajma construcțiilor zootehnice se lucra de zor la însoțitorul cecilor de porumb în amestec cu borhot adus de la o fabrică de zahăr și la depozitul sfeclei furajere. Am notat în carnet numele cîtorva colectivități evidențiate la aceste lucrări: Alexandru Nancu, Dumitru Barbu, Ion Bieșir, Elena Andrei, Eleonora Stanciu...

Echipa de constructori condusă de Ghiță D. Ion era și ea în plină activitate. Terminaseră acoperitul saivănu-lui și acum tencuiau de zor o magazie

TH. MARCAROV

(Continuare în pag. 3-a)

În serele de la Grozăvești ale întreprinderii horticoale „1 Mai” se cultivă și flori la ghivece. Iată-le în clișeu nostru pe lucrătoarele Maria Nicol și Florica Pătrușcu, îngrijind cu drag primulele.

Foto : NICU VASILE

Hemoragia aurului în S.U.A. (1)

WASHINGTON 26 (Agerpres). — După cum anunță agenția U.P.I., rezervele de aur ale guvernului american au scăzut sub 18 miliarde dolari pentru prima oară în aproape 21 de ani.

Potrivit comunicatului zilnic publicat de Ministerul de Finanțe pentru ziua de 21 noiembrie, subliniază agenția, rezervele de aur ale S.U.A. au scăzut numai în trei zile cu peste 8.000.000 dolari.

De cîteva săptămîni presa din întreaga lume vorbește pe larg despre panica stîrnită în sînul cercurilor financiare americane din cauza trosirilor rezervelor de aur ale Statelor Unite. Agenția „U.P.I.” a anunțat că „rezervele de aur ale guvernului american au scăzut sub 18 miliarde de dolari pentru prima oară în aproape 21 de ani”.

Fără să fie fără precedent, fuga metalului galben din depozitele americane a atras atenția datorită amplitudinii fenomenului, a duratei lui precum și a consecințelor previzibile atît pentru economia americană cît și pentru finanțele celorlalte state capitaliste. Fenomenul pleacărilor aurului din S.U.A., determinat, sub aspect formal, de creșterea prețului aurului pe piețele europene, reține atenția datorită faptului că în decursul anilor, monopolistii americani au pompat în safurile de la Fort Knox, Teoretic, aceasta înseamnă că dacă toți creditorii ar solicita într-un moment dat achitarea creanțelor pe care le dețin asupra tezaurului american, rezervele existente nu ar fi suficiente pentru acoperirea datoritiilor. Datoriile externe i se adaugă însă datoria de stat (internă) a S.U.A. În cursul a nouă ani, datoria de stat a S.U.A. (1950—1959) a crescut cu 34 miliarde dolari și a ajuns la sfîrșitul anului trecut la extraordinară sumă de 290,9 miliarde dolari. Care este adevărata stare a finanțelor americane rezultă și din faptul că din totalul celor aproape 18 miliarde dolari, în aur, care constituie rezerva actuală, trebuie scăzut acel fond „întangibil” de 11,6 miliar-

EUGEN PHOEBUS

(Continuare în pag. 4-a)

Prima zăpadă din acest an în Bucov. Amatori sporturilor de iarnă pot porni la drum. Pîrțile li așteaptă

Foto : AGERPRES

UIMITOAREA ROMÂNIE*

de VANDA VASILEVSKAIA

A stăzi nu există „fără necunoscut”. Despre orice țară, indiferent pe ce continent se află, ai cunoștințe mai mult sau mai puțin exacte căpătate din cărți, filme și ziare. Confruntările nu fac decât să confirme la față lucrurile cunoscute, le completează sau le modifică parțial.

Cind în India am văzut papagaii multicolori așărind și dispărind în frunzișul arborilor în floare, turme de maimuțe pe cimpuri, cind am simțit aerul îmbalsămat de mirosul specific și pătrunzător al miilor de flori și ierburilor — am știut că aceasta este India, cunoscută după descrierile pitorești ale celor care au vizitat-o, după ilustrații, după eposul poemelor Mahabharata și Ramayana.

Cind-am am dus la Paris, am găsit graziile desolate de Balzac, Champs Elysées și pădurea Boulogne erau exact așa cum le descriesem. Muepessant, iar Notre Dame și Sena — așa cum le cunoșteam din tablouri.

Oricum intenționam să mă duc, știam dinainte că voi vedea multe lucruri și fapte noi și neașteptate.

Nu știu cum s-a întâmplat că deși am umblat prin lume timp de 11 ani, în România am ajuns abia acum.

România? Se înțelege că știu aproape totul despre ea. Este doar România, este înainte de război, este vecina Poloniei, este țara de unde regele Mihai, încă tânăr pe atunci, venea în vizită la Varșovia. România era țara mizeriei nemărginite, țara țăranilor desculți, a mămăligii care era mincintă goală, a scandalurilor de la curte, a regimului fascist, a „gărzii de fier”, o țară mică, nenorocită și săracă de unde, pe neașteptate, răsună în întreaga Europă numele vreunui scriitor ale cărui cărți căpătau o largă răspândire și găseau numeroși admiratori. Și petroleul românesc? Și încă mai ce?

De atunci nu trecut, firește, mulți ani. În locul bătrânei Românie s-a născut Republica Populară Română. Multe au trebuit să se schimbe. Au trebuit să se petreacă schimbări radicale, dar schimbări, ca să spun așa, normale, firești. Prin urmare, în tabloul pe care mi-l făurisem în minte în anii copilăriei, ai tinereții, trebuie aduse doar unele corective, ce puteau fi prevăzute dinainte.

Și deodată... Deodată am constatat că știam despre România, despre țara vecină, limitrofă cu Ucraina, mai puțin decât despre îndepărtată Birmanie, decât despre India, fără să mai vorbesc de Suedia, Franța sau Italia. Am văzut o țară nouă pe care nu o cunoșteam. Toate imaginile pe care mi le făcăm despre ea s-au dovedit a fi cu totul necorespunzătoare realității. Și aceasta nu numai pentru că informațiile s-au învechit, ci pentru că, în primul rând, erau fundamentale greșite.

O veche axiomă: România este o țară săracă. Se știa că țăranii umbra desculți chiar și în oraș, salariile funcționarilor și ale învățătorilor sint mai reduse ca oriunde, numărul neștiutorilor de carte — cel mai ridicat în Europa. Dar nimeni pe atunci nu se întreba — de ce? Probabil că datorită faptului că în totdeauna se scria și se vorbea despre mizeria din România, niciodată nu mi-am pus întrebarea dacă această țară este frumoasă sau nu. Mai curind îmi închipuiam că este o țară obișnuită...

Aceste două păreri puternic înrădăcinate în conștiința mea încă de mult: România — țară săracă și nu prea frumoasă, a trebuit să le abandonez îndată și să le înlocuiesc cu altele cu totul noi. România este obișnuit de bogată și o țară nespuse de frumoasă.

Țară săracă... Dar care este realitatea? Cele mai mari rezerve de petrol din Europa. Unul din primele locuri în lume în ceea ce privește rezervele de gaz metan, cărbune brun de calitate superioară, lignit, minereu de fier, mangan, plumb, zinc, cupru, aur, argint, mercur, zăcămintele de sare care ar putea ajunge întregului glob timp de mai multe mii de ani, ape minerale, marmură, granit, iată ce se ascunde în acest pământ „sărac”!

De pe sol? Cele mai mari păduri din Europa. 6 milioane de hectare de stejar, fag, carpen, tei, frasin, brad și molift. Cernozom și sol brun fertil. Bogății infinite de pește în mare, riuri și lacuri.

De unde atunci această sărăcie românească străveche, proverbială?

Răspunsul este simplu. Este suficient să deschizi enciclopedia și să citești următoarea relatare seacă, concisă: „Conform datelor pe anul 1938, capitalul străin reprezenta în industria petroliferă aproape 92 la sută, în producția de energie electrică și gaze 95 la sută, în metalurgie 74 la sută, în industria chimică 72 la sută, în industria pentru prelucrarea lemnului 70 la sută”.

Cifrele dovedesc în mod incontestabil că în ciuda pretinsei „independențe”, în ciuda faptului că avea un guvern și un rege propriu, România antebelică a fost pur și simplu o țară colonială sau semicolonială, ale cărei comori erau aproape în întregime în mână străinilor.

Acum cind se eliberează popoarele din Asia și Africa, noi adesea uităm că încă nu de mult existau țări coloniale nu numai pe continentele asiatic sau african, ci și în Europa. Numai amintindu-ne de toate acestea putem să ne dăm pe deplin seama de tot cinismul reprezentanților imperialismului, care varsă lacrimi de crocodil atunci cind vorbesc despre soarta țărilor „de dincolo de cortina de fier” și care proslăvesc „lumea liberă”, opunind-o țărilor socialismului. De fapt aceste lacrimi prefăcute ascund o durere autentică: amintirea acelor 95 sau mai știu eu câte procente pierdute pentru todeauna... În plus, forța de

muncă neînchipuit de ieftină, la care nici nu pot visa în țările lor...

Dar cui aparținuseră pământurile negre și brune din România? 32 la sută erau în minile moșierilor, 20 la sută în minile chlaburilor. Loturile țărănești, care reprezentau 82 la sută din numărul total al gospodăriilor, nu ocupau decât 48 la sută din pământ. 700.000 de țărani nu aveau în genere pământ. Acești 700.000 de argați reprezentau o rezervă uriașă de mînă de lucru pentru moșierii și nu numai pentru aceștia. Iar dacă te gîndești și la luxosul locuitor din București, la vilele și palatele din munți, în jurul reședinței regale, care aparținuseră fabricanților și capitaliștilor proprii și străni, această țară trebuia pe drept cuvînt să fie o țară de țăranii desculți, de funcționari și profesori infomețați, de muncitori exploatați — cea mai săracă țară din Europa.

În această cea mai săracă țară din Europa cea mai săracă regiune era Dobrogea, în prezent Regiunea Constanța.

Să începem de aici cunoștința noastră cu România. Ajungem în satul Mahmudia, situat chiar lângă Dunăre sau, mai bine zis, lângă unul din cele trei brațe ale ei: Sfîntului Gheorghe. Ajungem în gospodăria colectivă. Ce înseamnă G.A.C.? Un fel de cerc agricol, un anumit gen de cooperativă, ceva asemănător cu vechiul T.O.Z. din Uniunea Sovietică.

Cind ne apropiem de această localitate vedem ogoare fără sfîrșit care se întind pe zeci de kilometri. Ele nu sint despărțite de haturi, nu formează o tablă de șah, aspectul obișnuit al unui sat cu gospodării țărănești individuale. Griul a fost de mult recoltat. Este pe terminate strîngerea porumbului și florilor-soarelui, o parte din ogoare strălucesc la soare cu pămînturile lor negre arate proaspăt. Ară tractoarele. Sint multe. În România nu există încă o fabrică pentru producția de autoturisme, în schimb autocamioane, mașini agricole și tractoare se fabrică aici în cantități suficiente nu numai pentru nevoile proprii, ci și pentru export. Numai în Regiunea Constanța există mai multe tractoare decât existau în întreaga Romînie înainte de război, din alte altfel aparținuseră în exclusivitate moșierilor.

Ogoarele sint nesfîrșite: procentul de colectivizare este foarte ridicat. Iar aici, în Regiunea Constanța, întregul pământ a fost colectivizat.

Gospodăria agricolă „Scînteia” din satul Mahmudia nu este nici T.O.Z., nici cerc agricol, nici sfert sau chiar jumătate de cooperativă. Este ca un colhoz obișnuit, normal, ca toate colhozurile. El există de fapt numai de trei ani. Acum trei ani s-au unit doar 30 de familii. Acum toți au intrat în gospodărie — cîteva sute de familii.

De-a lungul străzilor largi se înalță de o parte și de alta case mari, frumoase, cu verande, cu buclăreți de vară în curți, cu mici livezi și grădini de zarzavat. Nu departe, după colț, este un magazin. Pe strada învecinată un cinematograful. Oamenii sint bine îmbrăcați, majoritatea copiilor poartă cravate de pînie. Nimeni, nici copil, nici cel mari, nu trece fără să-și zîmbească, să se salute. Bună seara! Zdrăst-vuile! Dobrii vece! — auzi în fiecare clipă în trei limbi diferite. În Dobrogea populația este alcătuită din peste zece naționalități: romîni și ucraineni, ruși și turci, macedoneni și tătari, greci și italieni, țigani și polonezi. Și în Mahmudia străne-potii cazaciilor zaporojeni, ai rușilor de credință veche, romîni și cetățeni de alte naționalități, trăiesc și muncesc împreună în înțelegere și prietenie.

Am stat trei zile acolo. Am cunoscut pe președintele gospodăriei colective, pe membrii conducerii, pe secretarul organizației de partid, pe președintele Sfîntului Popului și pe directorul școlii. Că după cît se vede, participă activ la toate treburile satului și gospodăriei colective. Ni se povestește și ni se arată ce s-a făcut aici în trei ani. Clădirile auxiliare ale gospodăriei colective sint acoperite cu țiglă. O clădire lungă unde se află butoaie cu vin și butoaie pregătite pentru vin. Pretutindeni se simte un miros pătrunzător: este tocmai vremea cînd se culeg strugurii. Stau în aer liber căzi mari, în ele auzi cum fierbe mustul de culoare aproape violetă.

Gospodăria colectivă „Scînteia” are multe ramuri de producție. Se cultivă vița de vie, griul și porumbul, se cresc vaci, oi și porci, se prinde pește: brigada de pescari număra 80 de persoane.

Cind stăm de vorbă cu oamenii iată ce ne uimește cel mai mult: în cel trei ani ei au făcut extraordinarul de multe lucruri. Dar cind ne arată cele ce s-au făcut, aproape că nu vorbesc de realizări. Vorbesc în primul rînd de planuri, de proiecte: despre construcții, fabrica de cără-mizi, ateliere, despre irigații, despre perfecționări. Oamenii sint plini de proiecte și nu iluzorii, ci proiecte care acum au și început să fie traduse în viață. Sint plini de entuziasm. Tot ce s-a făcut deja, devine un lucru obișnuit, oamenii se gîndesc la noi proiecte, fac noi planuri, calculează, construiesc... Unde este țăranul din România antebelică, flămînd, ignorant incovoiat de nevoi și lipsit de perspective și speranță, ale cărei răscoală erau înecate în singe? Acum el a devenit stăpînul pămîntului său. El este plin de inițiativă, inteligent, el scoate la iveală tot mai multe bogății ale pămîntului său și știe să le folosească bine.

Din Mahmudia plecăm pe canalul Litcov, care pătrunde adînc în Delta Dunării, pentru a vedea pe un sector

mic cum se înfăptuiesc giganticele planuri de transformare a acestor locuri.

Acest canal îngust a fost săpat în 1924. De o parte și de alta el este străjuit de o pădure de stuț și de sălci. Este o junglă verde prin care răzbește cu greu micul nostru cutter.

Dar curind peisajul se schimbă. Ajungem la țarm, unde lucrează un mare număr de tractoare, buldozere. Pămîntul este curățat de cioturi gigantice. O dragă gigantică sapă fundul canalului, așărind pe mal zeci de tone de pămînt din care buldozere fac un ran-bled lat. Canalul se adîncește, se lărgeste, devine o cale principală de transport.

Zeci de mii de hectare de stuț, înalt de 5-8 metri și chiar mai mult, o adevărată pădure de bambus în Delta Dunării — e o bogăție incalculabilă, care înainte nu era folosită de loc. Milioanele de tone de stuț creșteau, se uscau și putezneau fără nici un folos. Acum însă mașinile îl cosec și remorchere speciale îl transportă legat în snopi mari la combinatul de celuloză. Celuloză, hîrtie, — iată în ce se transformă desisurile de stuț, menite în felul acesta să păstreze pădurile care acoperă ca o mantie minunată versanțele munților Romîniei. Această bogăție este literalmente ineputabilă: stuțul se cosește în fiecare an, ca și iarba. Și dacă îl cosești, el crește și mai bine și mai repede.

De la acest canal pleacă numeroase ramificații noi. Și marea nestrăbătută a stuțului devine tot mai accesibilă. Este nevoie ca mașinile să ajungă la toate regiunile de stuț, pentru ca acesta să poată fi transportat pe Dunăre și adus la între-prinderi. A luat ființă un institut științific de prelucrare a stuțului care studiază toate posibilitățile pe care le oferă acest material.

Delta Dunării este o uriașă rezervă naturală, unde își fac culturi și posesese pe un timp mai mult sau mai puțin îndelungat milioane de păsări aproape din întreaga lume. În desisurile de stuț își găsesc adăpost animalele sălbatice. Flora este extraordinară de bogată și variată. Cîte să folosești stuțul, să prinzi pește, să cotrești natura, în așa fel ca nici unul din aceste elemente să nu aibă de suferit, pentru ca de dragul avantajelor temporare să nu aduci un rău care se va manifesta în viitor și care se va răbuna în mod crud? De aceea este nevoie de un singur stăpîn, de o singură organizație răspunzătoare pentru întreaga deltă, pentru întreaga ei gospodărie. Despre aceasta ni se vorbește și în Tulcea, și în București, de această problemă se ocupă și Academia Romînă și institutele științifice și stațiunile de experimentare.

Și nu numai Academia și institutele. Despre aceasta ne vorbește bătrînul paznic al satului, membru al gospodăriei colective, și pescarul pe care l-am întîlnit pe mal. Problema deltei este o preocupare comună a tuturor. Omul simplu din România se gîndește ca un adevărat gospodar nu numai la ceea ce intră în sfera de interes a gospodăriei colective, a fermei, a satului său. Orizonturile sint considerabil mai largi, ele cuprind întreaga țară al cărei stăpîn și cetățean cu drepturi depline se simte fiecare om. Aici, unde a fost de fapt nu de mult instaurată o ordine nouă, au și apărut la oameni acele trăsături noi, pe care noi le considerăm obișnuite în Uniunea Sovietică. Și aceasta este una din deosebirile fundamentale dintre majoritatea oamenilor din țările capitaliste și cele socialiste.

În dreptul kilometrului 42 al canalului se află o „cherhana” — un fel de bază la care pescarii predau peștele. O punte de lemn ne duce la o mare construcție în care se află căzi cu gheață pentru pești. Aici peștele este păstrat pînă vine să-l transporte vaporasul la Tulcea. Baza este deservită de trei oameni: seful ei, ajutorul său și un paznic. Pescarul poate preda peștele la cherhana sau ea mai apropiată de locul unde pescuiește. Procedura este extrem de simplă. Pe punte stau mari coșuri de nuiele și cind se apropie barca, pescarul la singur cantitatea necesară de coșuri, descarcă peștele, îl sortează și după aceea, cu ajutorul paznicului, pune coșurile pe cîntarul care stă sub un sopron la intrare în cherhana. Seful sau ajutorul său cîntăresc peștele și îi dau o chitanță pe baza căreia pescarul va primi banii la el în sat.

Lîngă cherhana se află cîteva case, în care pescarii dorm, lei gătesc mîncarea, se odihnesc înainte de a porni din nou la pește. Cei care locuiesc departe, stau aici toată săptămîna, plecînd acasă numai duminică.

La cherhana am stat două zile, după care am plecat spre li-manul Potcoava. Oamenii ne povestesc și cum au trăit înainte și cum trăiesc acum.

Întregul comerț cu peștele se afla în minile negustorilor, care furnizau pescătorilor navele și unele de pescuit, contra cost. Datoriile nu se mai sfîrșeau. Pescarul primea peștere, îl preda negustorului și totuși datorita nu se micșora. Contractele, la care pescarul nu prea se pricepea, erau foarte dibaci alcătuite. Iar în cazul în care pescarul protesta, tribunalul și poliția se situau de partea

negustorului. Ani întregi lucra pescarul pentru negustor, lucra ca un iobag pentru moșier, ca un sclav pentru stăpînul său.

Cunosce bine această soartă amară de pescar din Polonia antebelică: acești negustori-rechinii care îl încătușau pe țăranii analfabeți din Polesie prin contracte extrem de complicate, le dădeau navele aproape putrede, le luau peștele pe nimica. Așculam povestirile pescarilor romîni și lucruri de mult cunoscute îmi reveneau în minte. Acum este altfel: navele, unele de pescuit sint date de stat. Acești pîntegii și pentru peșle. Pescarul cîștigă, el este un muncitor liber.

Ascultîndu-l pe pescarii din Delta Dunării și amintindu-mi de Polesie, mă gîndesc la perorările celor de peste ocean pe tema „muncii de rob” în țările de democrație populară.

Plouă, dar pescarii nici nu bagă de seamă; cîrmele de cauciuc, peletinele cu gluși îl apără bine de ploale. Înalt, puternic, dibaci, cu fețe bronzate, ei glumesc și sint veseli. Au trecut pentru todeauna vremurile cînd munca lor a fost în-ter-adevăr o muncă de rob, iar viața lor robie.

De la Dunăre ne înapoiem prin Constanța la București. Vizităm Mamaia și Eforia — stațiuni balneo-climaterice maritime ale Romîniei. Orizontul larg al mării albastre. Plaje de nisip, care se întind pe cîțiva kilometri. Iar mai departe în mijlocul florilor și copacilor, apar case noi — zvelte, frumoase, multicolore. Abundenta geamurilor le face să pară transparente, coloritul crem, verde, albastru se armonizează cu culoarea auriu a nisipului pe pe plaje, cu albastrul mării și al cerului, cu verdele copacilor. Pînă la război aceste minunate litoral aproape că nu era folosit — nu existau mijloace de comunicație între București și litoral, și în afară de aceasta, aceștia era doar Dobrogea, regiunea cea mai săracă de pe atunci a Romîniei. Capitaliștilor nu le convenea să construiască case, hoteluri și restaurante într-un tînut unde domnea mizeria, unde totul trebuia adus de departe. Și, de aceea, boierii romîni își construiau palatele în alte locuri — în munți, la Sinaia, în apropierea palatului regal. Iar splendorul litoral maritim nu era „modern”. El era pustiu, neaducînd nici un folos țării.

Acum însă el este un izvor de sănătate, un loc de odihnă pentru zeci de mii de oameni ai muncii din România și desigur va fi un izvor tot mai mare de venituri pentru stat, aducîndu-i valută străină, pentru că în ce privește frumusețea lui și confortul poate concura pe deplin cu cele mai bune stațiuni balneare și climatice maritime din Franța și Italia.

Aceeași arhitectură nouă, minunată — ca la Mamaia și Eforia, o vedem și la București și în alte orașe. Case luminoase, cochete, frumoase, pline de soare și lumină, fără nici un fel de „ornamente” inutile. Utilitatea, simplitatea, folosirea cu pricepere a proprietăților materialului creează de tot armonios nu numai al unor case izolate, dar și al unor întregi cartiere, străzi, piețe, imbrimate cu verdele grădinițelor, bulevardelor, parcurilor care în România abundă.

Pretutindeni pe unde am fost, am văzut cum se ridică case, cum apar noi străzi, uzine, combinate. Pe unele șantiere munca nu încetează nici în zilele de duminică. În jurul Ploieștiului se ridică o pădure întregă de noi sonde petroliere. Nu din înămplare tovarășii romîni, înmînuindu-le ghidul editat în anul 1959 pentru România ne-au avertizat că el s-a și învechit instructiv. Ne-am convins personal de acest lucru. Mai mult decât atât, ghidurile și îndreptarele editate chiar în anul 1960 și-au pierdut din actualitate numai în cîteva luni. Viața a luat-o înainte, construind vertiginos și clocotitor, făcînd nou.

Paralel cu această muncă plină de însuflețire pentru dezvoltarea vieții noi, ne uimește grija pe care o poartă romîni pentru menținerea a tot ce era valoros în trecut și ce trebuie să fie păstrat.

La Constanța am vizitat Muzeul arheologic. Acest muzeu nu are decît trei ani, însă, într-adevăr, este greu de crezut că el nu a fost creat timp de decenii prin eforturile și munca cîtorva generații de oameni de știință. Trezind din sală în sală, aveam impresia că facem o călătorie prin întreaga istorie a Dobrogei — din timpurile omului primitiv, trecînd prin epoca culturii humenițiene, perioada păstorilor nomazi, primele așezări geto-dacice, vedem pe scîlți, perioadă colonilor greciști, posesiunile romanilor, Evul Mediu. Muzeul arheologic din Constanța, avînd un plan precis și clar, constituie o mare lecție de istorie, o lecție care înfățișează atît de accesibil și clar istoria grea, tumultuoasă și frumoasă a acestui pămînt încălțîi rîmîn în minte pentru todeauna, mult mai bine decît studiînd mormane de cărți și documente.

Muzeul, pe care l-am vizitat în București a fost deschis abia acum doi ani. Și acesta ne înfățișează în mod plastic ce a existat pe locurile unde în prezent se înalță capitala Republicii Populare Romîne, ne înfățișează aceasta din cele mai vechi timpuri, parcurînd secole, pînă în ziua de astăzi. Vedem cum a evoluat viața, cum s-a dezvoltat cultura, cum a luptat omul asupra pentru drepturile sale, cum a apărut, a crescut și s-a lărgit orașul, ce greutăți a avut de înfruntat și, în sfîrșit, ce i-a dus puterea populară.

Teșim din acest muzeu și primim cu alți ochi Bucureștiul, altfel îl apreciem și îl înțelegem.

În Parcul de Cultură din București se află un muzeu foarte interesant. Muzeul Satului. Acolo nu sint vitrine de muzeu, ci case și că-

diri adevărate în grădini; adevărate, cu garduri și interioare așa cum sint ele în realitate. Acolo este expusă arhitectura populară, arta și viața de-a lungul a 300 de ani.

Abordarea științifică, materialistă, a dat posibilitatea romînilor să înfățișeze tabloul real al satului în dezvoltarea sa socială și istorică. Exponatele sint aduse din toate raioanele Romîniei și muzeul este un izvor prețios pentru istorici, pictori, arhitecți, scriitori, muncitori, arătînd în mod evident tot ce s-a creat de-a lungul veacurilor, a izvorit din suflului, inima și caracterul poporului romîn.

Am văzut încă un muzeu unic în felul său. Acesta este fosta închisoare înspăimîntătoare Doftana, unde au pierit cei mai buni fii ai poporului romîn, țăranii răsculați ai anului 1907, activiști ai clasei muncitoare, iar în perioada dintre cele două războaie, comuniștii romîni. Pereți groși, fier, ziduri și fier, coridoare lungi cu celule, adevărate vizuini de piatră de doi metri pătrați cu o ferestruică unsă cu gudron, un pat de fier pe care se află o rogojină și o pătură ruptă. Majoritatea interminiților pentru crime „politice” din această închisoare stăteau în celule individuale. Tot aici se mai afla o încăpere enormă, fără ferestre, tot vizuine de piatră, dar fără nici un geam, fără paturi de fier, fără rogojină și pătură. Piatră goală. În aceste camere, unde domnea beznă, unii condamnați stăteau luni întregi. Privim cătușele în care erau fereciți deînștii, sint lanțurile grele de pară ar fi din Evul Mediu, formate din inele groase, iar greutatea acestora este de 17 kg.

Inchisoarea arată în momentul de față alodoma pînă în cele mai mici detalii ca pe vremea cînd era instrumentul de teroare al burgheziei și al guvernelor fasciste. Ea a fost păstrată ca un document zguditor. Iată tabloul pe ușa celulelor. Pe ele scrie: Aici, de la data de pînă la data de, ațitia ani a stat tot, Gheorghe Gheorghiu-Dej, tov. Chivu Stoica și alți tovarăși. Citim pe ușile groaznicelor celule întunecose nume de oameni care în momentul de față se află în fruntea partidului și guvernului din România. Și acest lucru de asemenea explică de ce România arată astăzi așa cum arată și de ce s-au făcut cîte s-au făcut.

Mîna partidului se simte la fiecare pas. În Comitetul Central, în comitetele regionale și raionale de partid vedem alături de vechii tovarăși încrecați în lupta îndelungată, pe tinerii care pînă nu de mult lucrau în fabrici, pe foștii muncitori energici și plini de sănătate. Ii vedem nu numai în cabinete. Pe secretarii raionului de partid din Tulcea, l-am întîlnit în decurs de cinci zile de patru ori în sat, la gospodăria colectivă, pe canal. Activitatea partidului se face simțită pretutindeni, s-a contopit cu viața întregii Romînie, conduce și se îngrijește de toate, ajunge pînă în fiecare colțșor. Organizațiile de partid sint numeroase și puternice. Din cei 80 de membri ai brigăzilor de pescari de la Mahmudia, 40 sint membri de partid. Puternică este și organizația de tineret. Și atunci înțelegi de ce colectivizarea se face atît de repede și organizat, de ce aici nu există nici urme de comerț particular. Această republică populară este deja în mod neîndoiebnic o țară în care orînduirea socialistă s-a înfăptuit.

Se vede că tocmai de aceea oamenii sovietici se și simt aici ca la ei acasă. Și privind realitatea din România se bucură că la aceasta ne-am adus și noi o contribuție. Uniunea Sovietică a fost aceea care a ajutat partidului și poporului romîn să obțină succesele pe care le vedem astăzi. În timpul vizitei noastre relativ scurte am văzut numai o parte din ceea ce s-a făcut și se face în România.

Pretutindeni unde am fost, la sate sau la orașe, pe străzi sau în parcuri, în magazine, în muzee, fete prietenoase se întorceau către noi, oamenii sovietici. Chiar înaintea plecării, la întîlnirea de la A.R.L.U.S., am aflat că Asociația Romînă pentru Stringerea Legăturilor cu Uniunea Sovietică număra cu trei ani în urmă, peste 6.000.000 de membri. De atunci, numărul membrilor a crescut și mai mult. Dacă avem în vedere că în România trăiesc aproape 18.000.000 de locuitori și dacă excludem copiii, atunci reiese că din fiecare doi cetățeni întîlniți de noi în această țară, unul este un membru al Asociației de prietenie romîno-sovietică.

Ne întoarcem din Romînia cu impresii bogate, îndrăgostiți de oamenii și de natura acestei țări. Și cind citești sau ascuți născocirile grosolane ale palavragilor de peste ocean, despre „țările subjugate” și despre „munca de rob” îți vine să arăți întregii lumi drept argument de nerepns, Romînia. Tocmai Romînia, deoarece aici contrastul este deosebit de izbitor, fiindcă comparația cu trecutul este cel mai mult băfătoare la ochi. Romînia de ieri, țara de cerșetori, o țară nefericită a țăranilor desculți, a analfabeților, o țară a șomerilor, în care domneau teroarea și închisorile, o colonie a exploatareilor străini — și Romînia de astăzi, o țară liberă și fericită a socialismului, înfloritoare, bogată, o țară frumoasă a oamenilor liberi și a muncii creatoare fericite.

LA BIBLIOTECA SĂTEASCĂ

De curînd construit, cîminul cultural din comuna Dobrun, raionul Bals, dispune de o bibliotecă cu peste 3000 de volume. În chișeu: cîțiva din cei 700 de cititori care frecventează biblioteca, veniți să-și aleagă noi cărți. Foto: D. NEGOTIA

Numeroase personalități muzicale de peste hotare își anunță participarea la Festivalul internațional „George Enescu”

La secretariatul Comitetului de organizare a celui de-al II-lea Concurs și Festival internațional „George Enescu” s-au primit numeroase scrisori de răspuns din partea unor personalități ale vieții muzicale din lumea întreagă, invitate să ia parte la aceste manifestări muzicale.

Cunoscutul dirijor englez John Barbirolli, care a fost oaspetele țării noastre și la primul Festival „George Enescu”, a acceptat să facă parte din jurul Concursului pentru vioară și să dirijeze unele concerte în cadrul celui de-al II-lea festival.

Printre reputați pedagogii muzicali ce și-au anunțat participarea la Concursul și Festivalul „George Enescu” se află și Yvonne Astruc (Franța), care în scrisoarea de răspuns adresată Comitetului de organizare spune, printre altele: „Am fost extrem de fericită primind invitația de a face parte din jurul celui de-al II-lea Concurs internațional „George Enescu” și vă mulțumesc. Primesc cu entuziasm să vin din nou în țara dv. și este de prisos să vă mai spun cu cîtă emoție voi lua parte și de această dată la minunatele manifestări despre care păstrez o amintire de neuitat”.

Anunțîndu-și participarea la manifestările de la București, cunoscutul critic muzical Jacques Feschotte, directorul Școlii normale de muzică din Paris, scrie: „Păstrez cu neclintită fidelitate amintirea marelui muzician George Enescu, care m-a onorat cu prietenia sa. Accept onorarea pe care mi-o faceți de a fi membru în jurul concursului internațional care îi poartă numele”.

Numeroase mari personalități muzicale de peste hotare au răspuns afirmativ la invitația de a face parte din cele trei jurii ale concursului. Ping în prezent au acceptat să facă parte din jurul pentru vioară: Leonid Kogan (U.R.S.S.), John Barbirolli (Anglia), Henri Gagnebin (Elveția), Herman Stenir (Austria), din jurul pentru pian: Leopold Stokowski, (S.U.A.), Pavel Serebriakov (U.R.S.S.), Annie Fischer (R. P. Ungaria), Nadia Boulanger (Franța), Jean Absil (Belgia), Haina Czerny Stefanska (R. P. Polonia) din jurul pentru canto: Paul Robeson (S.U.A.), Ivan Petrov (U.R.S.S.), Lotte Schöner (Franța), Dimităr Uzunov (R. P. Bulgaria), Eva Bandrowska (R. P. Polonia) și alții.

(Agerpres)

Editarea operelor lui Engels în țara noastră

La 28 noiembrie se împlinesc 140 de ani de la nașterea marelui învățător al proletariatului internațional Friedrich Engels.

Din bogată operă a lui Engels, în Editura politică au apărut pînă acum 13 lucrări într-un tiraj total de 968.000 exemplare. Multe dintre acestea au apărut în mai multe ediții.

Printre lucrările care au fost editate în cele mai mari tiraje sint: „Anti-Dühring”, apărută în trei ediții, care cuprind 85.000 de exemplare; „Ludwig Feuerbach și sfîrșitul filozofiei clasice germane”, apărută în patru ediții cu 106.000 exemplare; „Originea familiei, a proprietății private și a statului”, în patru ediții ce cuprind 180.000 de exemplare; „Dezvoltarea socialismului de la utopia la știință”,

în două ediții cu 83.000 exemplare; „Dialectica naturii”, apărută în două ediții cu 22.000 de exemplare.

De asemenea, din lucrările elaborate în comun de Karl Marx și Friedrich Engels, sau culegeri din operele lor, au fost editate 17 titluri într-un tiraj total de 586.000 exemplare. „Manifestul Partidului Comunist”, de exemplu, a apărut în opt ediții care cuprind 318.000 exemplare, iar „Opere alese” vol. I și II, în două ediții 70.000 exemplare.

Deosebit de important pentru răspîndirea largă a învățăturilor fondatorilor socialismului științific este începerea editării operelor complete ale lui Karl Marx și Friedrich Engels în 32 de volume, din care primele 9 au și apărut. (Agerpres)

TEATRE

Fintina din Bacău: 11; **Rigoletto** 1930; **Teatrul de Operă și Balet** al R.P.R.; **Invierea** 10; **Cidul**

Un gând

Un părinte, pe cît de bun tată pe atît de deosebit, te-
lează, îmi însuși deunăzi
probleme multe și felurite pu-
se în discuție la o ședință cu părin-
ții elevilor nu mai în mînie, a
cărui geol unde învăța feciorul
său. Las de o parte amănuntele —
de îel lipite de interes — și con-
semnez concluzia edificatoare pen-
tru un anumit nivel de conștiință
cetățenească: „unde se pomenea
altădată — îmi zicea el — să vezi
în bănci de școală patruzeci-cinci-
zeci de înși discutind despre
mersul școlii, criticînd pe direc-
tor, propunînd soluții. Zău de nu
simteam că școala e a noastră...”

Adevărată vorbă, despre un a-
devăr al vîetii noastre. A discuta
despre școală nu pentru a lua u-
părare — meschin și egoist — a
a noiei feciorului, ci pentru a spi-
ritualiza copilul cu un gând rodil-
tor, cu o părere, de pe poziția in-
teresului de obște, mersul unei in-
stituții de stat precum școala, de-
vine, pe zi ce trece, deprindere a
celor mai mulți dintre părinți. E
asemenea deprinderii înclăntăre
de-acum, în viața sațelor noastre
de-a chibzu, gospodărește, ce a-
nume se poate construi spre in-
teresul tuturor, cu spiritul volun-
tar al tuturor și al fiecăruia
după puterile sale. E deprindere
asemenea celei de mult înclăntă
în viața de toate ziua de-a scoti îm-
preună, deputat și cetățean, ce a-
nume se poate face pentru a avea
o stradă mai frumoasă, cartierul
mai frumos, șînt aceste deprinderi
și altele încă, onlindirea vie a
democratismului orînduirii noas-
tre de stat, sint oglindirea
creșterii conștiinței cetățenești, a
participării maselor largi la con-
ducerea treburilor obștești, a tre-
burilor de stat. Pentru cel mult
școala e a noastră; a noastră e
strada, satul, orașul în care trăim
și muncim. A noastră e țara bogă-
tă, al nostru e statul.

Acest simlămînt, socotit cu
dreptate firesc în anii nostri, am
avut de curînd prilejul să-l văd
ogîndit într-un fapt pînă de sem-

nificație. Cu cităva vreme în
urmă, nu mai mult decît as-
toamnă, cetățeanul I. Gh. Băncu-
lescuc din Regiunea Timișoara a
propus, în numele drepturilor sale
cetățenești, contopirea administra-
ției de stat a comunei Pecica și
Rovine în scopul reducerii chel-
teliilor administrative și a unei
mai bune organizări a activității
statului popular respectiv. Propu-
nerea, amînușit documentată, a
înalțat-o forurilor îndreptățite să
hotărască. Nu de mult am primit
la redacție o adresă din partea
Secretariatului General al Consil-
iului de Miniștri în care ni se
aducea la cunoștință că propune-
rea făcută „a fost înscușită de co-
mitetul executiv al statului popu-
lar al Regiunii Timișoara”.

I. Gh. Bănculescu, cetățean al
țării, a intervenit astfel direct,
cu drepturi depline, într-o proble-
mă de stat. A intervenit întrecînd
și eficient. Ce l-a îndemnat s-o
facă? Vreau interes personal,
vreun avantaj pentru sine? Nu.
A acționat potrivit convingerii că
este de dreptul și datoriei lui să
intervină atunci cînd sesizează o
problemă și mai ales cînd este
în măsură să propună și rezolva-
rea ei.

Mai este nevoie să comentăm
faptul? Mai este nevoie să arătăm
în ce măsură reflectă el partici-
parea maselor la conducerea
treburilor de stat? Cred că nu.
Cîndin teinic asupra acestui
fapt și a altora, multe, foarte mul-
te, asemenea (mă gîndesc de pîl-
dă și la adunările populare din
sate care acum se țin, la dezbate-
rile care au loc în întreprinderi
pe marginea sarcinilor planului e-
conomic pe 1961), ni se dezvăluie
nivelul de dezvoltare a conștiin-
ței socialiste a maselor. Și înle-
gînd această realitate, e cu neputi-
nă să nu trăim, în toată pleni-
tudinea, bucuria și mîndria de a
fi cetățeni ai patriei noastre so-
cialiste.

VIRGIL DANCULESCU

Lucrările Colocviului de fizică aplicată au luat sfîrșit

Sîmbătă s-au încheiat lucrările Co-
locviului de fizică aplicată organizat
de Academia R. P. Romînie în colabo-
rare cu Societatea de Științe matema-
tice și fizice din R. P. Romînie. Coloc-
viul a întrunit un mare număr de oam-
eni de știință din Institutele de cer-
cetări ale Academiei R. P. Romînie și
departamentale, ingineri și tehnicieni
din Institutele de proiectări și din pro-
ducție, medici, biologi etc.

Au fost prezentate 76 referate și co-
municări privind: aplicațiile izotopilor
radioactivi și stabili, structura și de-
fectoscopia materialelor, semiconduc-
torii și aplicațiile lor, metrologie, me-
tode fizice noi în medicină și biologie
etc.

Cuvîntul de încheiere a fost rostit de
acad. I. S. Gheorghiu, vicepreședinte
al Academiei R. P. Romînie.

Buletinul muncilor agricole

Arăturile adînci, lucrare de bază
pentru sporirea recoltelor la culturile
ce se însămîntează în primăvară, au
fost executate pe 2.745.000 hectare,
ceea ce reprezintă 70 la sută din su-
prafața prevăzută în unele regiuni
care muncile au fost mai bine organizate
și mijloacele mecanizate au lucrat
mai intens, această lucrare a fost ef-
fectuată în proporție de peste 90
la sută. Continuă, de asemenea,
transportul și încorporatul îngrășă-
mintelor în sol, treierul trifoliene-
lor, plantările de pomi fructiferi, iar
în ultima vreme a început pregătirea
utilajelor pentru stropirea pomil-
or în timpul iernii.

Ministerul Agriculturii apreciază că
rezultatele obținute în executarea a-
răturilor adînci, îndeosebi în regiuni-
le Cluj, Ploiești, Iași, Oradea, Bucu-
rești și Baia Mare, sint sub posibili-
tățile de care dispun aceste regiuni.
Chiar și în condițiile mai puțin favo-
rabile din toamna aceasta și în ace-
ste regiuni prin folosirea din plin a
tractoarelor puteau fi arate pînă acum
aproape toate suprafețele prevăzute.
Asigurarea unor sporuri cît mai
mari de porumb, floarea-soarelui,
seclă de zahăr etc. care se însămî-
ntează în primăvară, impune concen-

trarea în fiecare zi bună de lucru a
tuturor mijloacelor pentru îndeplini-
rea integrală a planului de arături,
electurarea de lucrări de bună cali-
tate și încorporarea în sol a unor
cantități cît mai mari de îngrășă-
minte.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Ansamblul de Stat de cîntece și dan-
surilor din Tg. Mureș a început cu mult
succes un ciclu de reprezentații pe care
le dă în principalele uzine și fabrici
din regiune. Recent, ansamblul a dat
spectacole deosebit de reușite la termo-
centrala „Steaua Rosie” din Singeorgiu
Pădure, Topitoria de în din Ghin-
dri, la fabrica de conserve „Mureșeni”
din Tg. Mureș, fabrica de zahăr „Ber-
nath Andrei” și alte întreprinderi.

Sîmbătă seara a avut loc în sala
Comedia a Teatrului Național „I. L.
Caragiale” premiera piesei „Oameni
care tac” de Alex. Voltin.

La invitația I.R.R.C.S. a sosit în Ca-
pitală un grup de oameni de cultură
din Uruguay. În cursul dimineții de vi-
neri, oaspeții au făcut o vizită la
I.R.R.C.S., unde au avut o întrevădere
cu tov. Al. Buican, vicepreședinte al
Institutului.

Sîmbătă dimineața prof. Cristofor
Simionescu, rectorul Institutului poli-
tehnice din Iași, membru corespondent
al Academiei R. P. Romînie, a plecat la

Telegrama de felicitare trimisă de C. C. S. din R. P. R. tovarășului Louis Saillant cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 de ani

Consiliul Central al Sindicatelor din R. P. Romînie a adresat o tele-
gramă de felicitare tovarășului Louis Saillant, secretar general al Fe-
derăției Sindicale Mondiale cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 de ani.
Sindicatelor și oamenii muncii din R. P. Romînie — se scrie în tele-
gramă — vă doresc din toată inima, tovarășe Saillant, multă sănătate și
activitate rodnică în conducerea Federației Sindicale Mondiale, pentru
întărirea unității de acțiune a sindicatelor și oamenilor muncii din toate
țările în lupta pentru apărarea intereselor lor vitale, economice și sociale,
pentru dezarmare generală și totală, pentru lichidarea rușinosului sistem
colonial, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice, pentru progres
social și asigurarea unei păci trănice în lumea întreagă.

(Agerpres)

Conferință de presă cu participantele la seminarul cu tema „Oerotirea mamei și a copilului”

Reprezentantele femeilor din țări
ale Africii și Asiei care au partici-
pat la seminarul cu tema „Oerotirea
mamei și a copilului” organizat de
Consiliul național al femeilor din
R. P. Romînie au ținut sîmbătă la a-
miază, la Casa oamenilor de știință
din Capitală, o conferință de presă.
Cu acest prilej ele și-au împărtășit
impreziile din vizitele făcute în țara
noastră și și-au exprimat admirația
pentru realizările obținute de po-
porul romîn în anii puterii popu-
lare. Ele au scos în evidență impor-
tanța pe care o are pentru țările
care au scuturat jugul colonial ex-
periența R. P. Romînie în domeniul
ocrotirii sănătății mamei și a copu-
lului. Răspunzînd la întrebările ce
le-au fost puse de ziarisții prezenți,
vorbitoarele s-au referit totodată la
unele aspecte ale luptei din țările
Africii și Asiei pentru înlăturarea
definitivă a colonialismului și au
dat o înaltă apreciere propunerilor
Uniunii Sovietice, R. P. Romînie și
celorlalte țări socialiste făcute la
cea de-a cincea sesiune a Adunării
Generale a O.N.U.

În Romînia, a declarat Camara
Lofio (Guineea) — am constatat că
s-au obținut realizări importante în
domeniul ocrotirii sănătății publice,
în domeniul protecției mamei și a
copilului. Sint convinsă că experien-
ța dv. va fi foarte utilă pentru țările
din Africa și Asia.

De la cîștigarea independenței
Guineei — a declarat vorbitoarea —
femeile iau parte alături de întregul
popor la dezvoltarea economică și
socială a țării. Într-un singur an
după cucerirea independenței, în țara
noastră s-au înfăptuit mai multe rea-
lizări în domeniul economic, social
și cultural decît în toți cei 60 de ani
de dominație colonialistă.

Am luat cunoștință cu interes —
a declarat Zainab Nabouh (Li-
ban) — de realizările obținute în
R. P. Romînie în anii care au trecut
de la eliberarea țării. Vizitînd școlile,
policlinici, case ale copilului
ne-am convins cît mai bine pentru cre-
șterea democrației populare creșterii
de condiții cît mai bune pentru de-
voltarea tinerei generații. Sintem
bucuroase că femeile din țara dv.,
laolaltă cu întregul popor sint soli-
dare cu lupta popoarelor din țările
Africii și Asiei împotriva colonialis-
mului. Zainab Nabouh a arătat că
opinia publică din țările arabe a sa-
lutat cu căldură propunerile Uniunii
Sovietice privind dezarmarea gene-
rală și totală și lichidarea rușinosu-
lui sistem colonialist.

Noi femeile tunisiene — a spus
Bechira Ben M'Rad Hammalf — luptăm
cu toate forțele pentru pace, pentru
a ne putea crește în liniște
copiii.

Femeile din Togo — a declarat
Delphine Lawson — au luptat alături
de bărbații pentru cucerirea in-
dependenței, iar acum muncesc cu
brațele și mintea pentru consolida-
rea ei.

În numele ziarisților prezenți,
George Ivașcu, vicepreședinte al U-
niunii Ziarisților din R. P. Romînie a
mulțumit reprezentantelor femeilor
din țările Africii și Asiei pentru de-
clarățiile făcute.

Reprezentantele femeilor din țările
Africii și Asiei, care au luat parte la
lucrările seminarului cu tema „Oeroti-
rea mamei și a copilului” au ținut
în aceeași zi o vizită la Institutul
romîn pentru relațiile culturale cu
străinătatea, unde au fost primite de
Al. Bulcan, vicepreședinte al Institu-
tului.

(Agerpres)

LA COȘERENI

(Urmare din pag. 1-a)

cu o capacitate de 80 vagoane de cere-
ale.

Am ieșit și la cîmp. Cîrui semănat
la timpul optim a răscînt frumos. Pro-
mite o recoltă bogată. Mecanizatorii din
brigada nr. 6 de la S.M.T. Eliza-Stoe-
nești își mînuie căi de fier peste ogoa-
re. Executau arături adînci de toamnă.
În orezări, cîțiva colectivități tineri ni-
velau digulețele interioare ca să dea
posibilitate ca și aici să se treacă la
pregătirea terenului.

Paznicii se instruiesc

Am crezut că paznicii colectivi sînt
ca toți paznicii. Cînd oolo, cei de la
Coșereni mai au încă o meserie pe
care o exercită în același timp. Și nu
din obligație, ci fiindcă ei să participe
la munca colectivă. Via, bunioară, este
pazită de colectivistul Vasile Cornei,
un om trecut de 50 de ani. Dar
asa cum mîna spus Gh. Barbu, secre-
tarul organizației de partid — totă ziua
își găsește de lucru prin vie.

Meseria — îmi explică nea Va-
sile — am învățat-o de la... nevastă-
mea. S-a ținut de capul meu și — știți
cum sînt femeile l — pînă la urmă
m-am ales cu unele cunoștințe. De
unde este atît de pricepută? Este de
fel de prin Valea Călugărească. Cu ani
în urmă am robocit amîndoi la via
unui moșier. Nu ne alegeam pînă la
urmă cu nimica. M-am întors acasă la
Coșereni. Cînd s-a constituit colectiva
m-am înscris și eu cu nevasta. Mun-
cin și trăim cum nici nu ne-am gîndit
vreodată...

Cultura vitei de vie se ținînde pe
cîteva hectare. Anul trecut, colectivității
au plantat pe o coustă un hectar cu
vite din soiul Afuz-ali. Procentul de
prindere al vitei a fost de aproape două
la sută. În aceste zile, familia Cornei
— căci și Maria, soția paznicului lucrea-
ză tot în sectorul vitei — se apucă să

facă copcitul la „vița mică” și mai tîr-
ziu, îngropatul.

Anul trecut, colectivității au amenajat
un eleșteu (pe o suprafață de 8 hecta-
re) pe care l-au populat cu crapi. Pînă
acestui important sector a fost încredin-
țat colectivistului Cornei A. Ion (co-
incidență de nume!) Cu pușca pe umăr
— trebuie să știți că este un vînat
pasionat — paznicul face obisnuitul
rond. Cînd se oprește pe malul eleșteu-
lui să se mai odihnească, scoate din
buzunar o broșură. A început să-l în-
tereseze problemele privind piscicultura.

— Te pomenesc! — spun unui că-
nea Ion se lasă de vînatoare...

„Poștețe și mata pe cîntar”

Anul acesta — ca și în alte dăți —
în cultura legumelor s-au obținut re-
zultate bune. S-au cules producții mari
la roșii, varză, vinete și la alte legume.
Socotitorul mi-a prezentat o situație a
veniturilor bănești realizate în acest an.
În dreptul legumiculturii era trecută o
cifră: 120.000 lei.

— Mai avem de încasat — mi s-a
spus. Așteptăm chiar acum să vină cîr-
dice autocamioane ale Aproxarului să ri-
dice varză și ceapă. Cînd vedem că sînt
îngheșturi cu treaba, mai ducem marfa
cu autocamioanele colectivi. Doar
este în interesul nostru...

Convorbirea a fost întreruptă. La bi-
roul contabilității se prezentase un de-
legat să ridice legume. Autocamionul e

la Coșereni.

TH. MARCAROV

Noi gospodării colective în Regiunea București

În Regiunea București, tot mai
mulți țărani întovărășiți păsesc pe
calea gospodăriilor colective. Este re-
zultatul recoltelor bogate obținute de
cîteva aceste unități, a superiorității
muncii în colectivă. Astfel, ieri, în

SCURTE ȘTIRI EXTERNE

LA MOSCOVA A APĂRUT

Manualul „Economia politică a socialismului”

MOSCOVA 26 (Agerpres). — E-
ditura pentru literatura social-econ-
omică a scos de sub tipar manu-
lul „ECONOMIA POLITICĂ A SOCIALISMULUI”. Acest manual
este recomandat profesorilor și stu-
denților, activiștilor din aparatul de
partid și economic, propagandiștilor
și celor care studiază individual e-
conomia politică a socialismului. Manualul
tratează despre perioada de trecere de la capitalism la so-
cialism, arată care sînt trăsăturile
fundamentale ale modului de pro-
ducție socialist, cercetează problema
trecerii treptate de la socialism la
comunism. Analiza legilor modului
de producție socialist este făcută în
manual nu numai pe baza experien-
ței Uniunii Sovietice, ci și pe
baza exemplului celorlalte țări so-
cialiste. Manualul „ECONOMIA
POLITICĂ A SOCIALISMULUI” a
fost editat într-un tiraj de 200.000
de exemplare.

COMUNICATUL COMUN CU PRILEJUL VIZITEI LUI NASSER ÎN SUDAN

CAIRO — TASS: La Cairo a fost
dat publicității comunicatul comun cu
privire la vizita președintelui R.A.U.,
Nasser, în Sudan și cu privire la tra-
tativele pe care acesta le-a dus cu pri-
mul ministru al Sudanului, Abud. În
comunicat se exprimă părerea că este
necesară sprijinirea și întărirea politicii
de neutralitate și de neaderare la blocu-
rile militare pentru a apăra pacea în
Mediterraneană și în întreaga regiune.
Președintele Nasser și primul ministru

Ședința unei comisii C. A. E. R.

BERLIN 26 (Agerpres). — La Lelp-
zig a avut loc o ședință a secției
cocoschimice a comisiei permanente
pentru colaborare economică și teh-
nico-științifică în domeniul siderur-
gic al Consiliului de Ajutor Econo-
mic Reciproc. La lucrările secției au
participat specialiștii din industria
ococului din Bulgaria, Cehoslovacia,
R.D. Germană, Polonia, Romînia,
Ungaria și Uniunea Sovietică. Partici-
pianții la ședință au discutat pro-
bleme privind sporirea producției de
îngrășăminte minerale, de produse
agrocimice, lărgirea sortimentului
produselor chimice de cocsiere și im-
bunătățirea indicilor tehnici și
economici ai producției ococului în
perioada pînă în anul 1965. A fost
examinată de asemenea problema
tipizării utilajului întreprinderilor
industriale ococului. În legătură cu
toate problemele au fost adoptate
recomandări.

Scrisoarea lui V. A. Zorin către președintele Adunării Generale și secretarul general al O. N. U.

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS
transmite: La 25 noiembrie V. A. Zo-
rin, reprezentantul permanent al
U.R.S.S. la Organizația Națiunilor Uni-
te, a adresat președintelui Adunării Ge-
nerale și secretarului general al O.N.U.
o scrisoare în care îi roagă să difuze-
ze ca documente oficiale scrisoarea
ministrului Afacerilor Externe al R.P.D.
Coreene și „memorandumul guvern-
ului R.P.D. Coreene cu privire la uni-
ficarea pașnică a Coreei”.

Abud s-au pronunțat cu hotărîre pen-
tru sprijinirea luptei erice a poporu-
lui algerian „cu toate mijloacele pos-
ibile, pentru a asigura cucerirea liberă-
ții și independenței de către Algeria”.
Președintele Nasser și primul ministru
Abud au condamnat încercările impe-
rialistilor de a dezmembra Republica
Congo.

DIFICULTĂȚILE DIN ECONOMIA ANGLIEI

LONDRA — Agerpres: Lînd cîvîntu-
tul la Liverpool, ministrul de Finanțe
al Angliei, Selwyn Lloyd, a vorbit des-
pre dificultățile care stau în fața eco-
nomiei Angliei. El a spus că situația
balanței de plăți a Angliei nu este sa-
tisfăcătoare, iar exportul Angliei este
insuficient în comparație cu importul.
În economia mondială, a remarcat el,
a apărut un „dezzechilibru serios” da-
torită creșterii puterii economice a Ger-
maniei occidentale. Lloyd a vorbit de
asemenea despre creșterea cheltuielilor
de producție și a prețurilor în Anglia
și a avertizat că în viitor ar putea fi
introduse „mări restricții”.

GUVERNUL ENGLEZ ACUZAT DE SERVILISM FAȚĂ DE S.U.A.

LONDRA Agerpres. — Lînd cîvîntu-
tul la Coventry (Anglia), la 25 noiem-
brie, parlamentarul laburist Greenwood
a acuzat guvernul englez de servilism

față de Statele Unite, dovedit de „capit-
larea necondiționată” față de propu-
nțele americane cu privire la cumpă-
rarea acțiunilor firmelor engleze și
față de cererile S.U.A. de a li se a-
corda baze pentru arma nucleară în
Anglia. „Conservatorii nu s-au multu-
mit să lase politica noastră externă și
apărarea noastră la discreția america-
nilor. Ei se străduiesc acum să dea pe
mîna lor și economia noastră”, a de-
clarat Greenwood. El a îndemnat să
se lupte împotriva subordonării într-o
măsură tot mai mare a intereselor na-
ționale engleze față de interesele
S.U.A., arătînd că această politică a
guvernului „nu este demnă” de An-
gla.

DECLARAȚIA GENERALULUI CHRISTENSEN

COPENHAGA. — Potrivit unei rela-
tări a agenției REUTER, generalul
Christensen, șeful forțelor terestre ale
NATO din Danemarca occidentală a de-
clarat că își va da demisia dacă un o-
ficer vest-german va fi numit coman-
dant al forțelor terestre danezo-germane
ale NATO în Iutlanda. Ziarul danez
„ACTUEL” care publică această știre
subliniază că Paul Hansen, ministrul
de Război al Danemarcei a declarat că
germanii doresc ca postul de coman-
dant suprem al acestei regiuni să fie
deținut pe rând de Danemarca și Ger-
mania occidentală.

Conducerea P. S. D. G. pe calea alianței cu forțele revanșarde

HANOVRA 26 (Agerpres). — După
cum s-a anunțat, la 25 noiembrie și-a
încheiat lucrările la Hanovra Congresul
P.S.D.G.

În ultima zi a lucrărilor Carlo Schmid
a expus platforma electorală a P.S.D.G.
— denumită „Manifestul de la Ha-
novra”. Apoi a luat cuvîntul Brandt,
care a rostit un amplu discurs. După
cum reiese din aceste expuneri și din
hotărîțile congresului, orientarea elec-
torală a conducerii de dreapta a
P.S.D.G. se deosebește prea puțin de
politica pe care a promovat-o pînă a-
cum guvernul Adenauer. Autorii „Ma-
nifestului de la Hanovra” vorbesc des-
pre „primejdia comunistă” și cer ca
„provocarea lumii comuniste să fie în-
tîmpinată prin înarmare militară, spi-
rituală și socială”. Proclamînd în vorbe
tendința spre dezarmare, autorii ma-
nifestului declară totodată că guvernul
social-democrat va continua să îndepli-
nească toate angajamentele R.F. Ger-
mane în N.A.T.O. și „să înnarmeze efec-
tiv” Bundeswehrul.

Conducătorii
P.S.D.G. se alătură în manifest sloga-
nului forțelor de extremă dreapta din
R.F. Germană cu privire la „dreptul
la autodeterminare”, prin care de fapt

se înțelege acapărarea R.D. Germane și
înfăptuirea tendințelor revanșarde de
modificare a frontierelor de est ale
Germaniei. În Manifest nu se spune
nici un cuvînt despre încheierea Trata-
tului de pace cu Germania. Autorii lui
însă se pronunță împotriva menținerii re-
gimului de ocupație a Berlinului.

Candidatul social-democrat pentru
funcția de cancelar al R.F. Germane a
declarat în cadrul congresului că pro-
blemele de politică externă în deceniul
al șaptelea vor fi și mai dificile ca pînă
acum. El a cerut „ca populația să se
obisnuască să trăiască în starea echili-
brului fricii”. El a cerut din nou ca
partidele din R.F. Germană să
promoveze aceeași politică externă.

Congresul de la Hanovra al P.S.D.G.
a arătat că conducerea acestui partid
a lăsat o orientare și mai pronunțată de
dreapta și în comparație cu programul
de la Godesberg. Ea a pornit pe o cale
primejdioasă pentru oamenii muncii
din Germania occidentală, pe calea a-
lianței cu forțele revanșarde și de ex-
tremă dreapta din țară, a căror politică
duce la reînvierea militarismului vest-
german.

Conferința generală U. N. E. S. C. O.

PARIS 26 (Agerpres). — În ședința
plănară din 25 noiembrie a celei de-a
11-a sesiuni a conferinței generale
a UNESCO, a luat cuvîntul delegatul
indonezilor. El și-a exprimat regretul
în legătură cu faptul că în sala de se-
dințe nu se află un delegat al R.P.
Chineze, una din marile puteri ale
lumii. Trezînd la problema luptei îm-
potriva colonialismului, vorbitorul a
arătat pe baza exemplului țării sale că
poate realiza un popor care s-a elibe-
rat de sub jugul colonial. În prezent
op milioane de copii indonezieni merg
la școală, în timp ce în timpul domi-
nației olandeze se considera că nu
este necesară instruirea copiilor „băști-
nașilor”.

Delegatul Cambodgiei a declarat
că în Consiliul executiv al UNESCO
trebuie să fie reprezentate toate țările
membre ale UNESCO.
Delegatul Nigeriei a vorbit despre

sarcinile tinerelor țări africane în do-
meniul dezvoltării culturii. El a cerut
ca UNESCO să ajute noile țări africane
în lichidarea analfabetismului. UNESCO
a spus că, tehnice de asemenea să-și
aducă contribuția la realizarea păcii
generale.

Delegatul Bulgariei, care a luat cu-
vîntul în încheierea ședinței, a criticat
încercările delegațiilor statelor occiden-
tale de a abate conferința generală de
la discutarea problemelor păcii ale in-
terizierii armelor nucleare și ale dezar-
mării generale și totale, care frămîntă
astăzi întreaga omenire. Delegatul Bul-
gariei a combătut afirmația reprezen-
tanților Franței, care încercase să-l asu-
ră că „colonialismul reprezintă deja o
etapă depășită” și că „nu mai este
oportună” lupta împotriva rămășițelor
colonialismului.

Noutăți din R. P. Albania

Mii de hectare redat agricole

Cu trei ani în urmă au sosit pe
meleagurile Thumanei, din
U.R.S.S. și alte țări socialiste, ma-
șini care urmau să execute o serie
de lucrări pentru valorificarea u-
nor vaste terenuri. Cu ajutorul
tractoarelor, buldozerelor, excava-
toarelor au fost valorificate mii de
hectare inundate. Prin deplasarea
a aproape 3.170.000 mc. de pămînt
și prin săparea a mii de canale
cu o lungime totală de aproape
40 km., suprafața valorificată a
atinge în prezent 5.000

Actualitatea INTERNATIONALĂ

N. S. Hrușciov l-a primit pe W. Gomulka

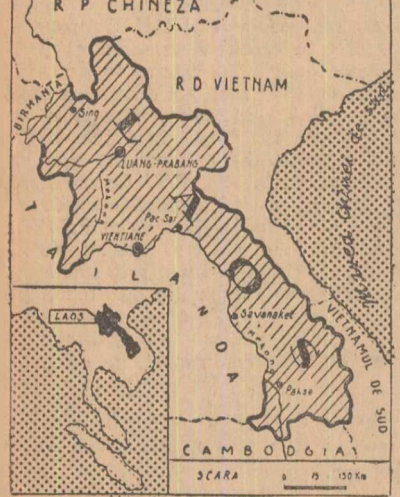
MOSCOVA 26 (Agerpres) TASS transmite: La 26 noiembrie Nikita Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit la Kremlin pe Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., și a avut cu el o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, cordială.

Arestarea unui grup de contrarevoluționari în Cuba

HAVANA 26 (Agerpres). — După cum transmite agenția U.P.I. un reprezentant al guvernului cuban a anunțat arestarea unui grup de 12 contrarevoluționari care organizau atacuri și provocări în regiunile din vestul Cubei. Asupra arestaților au fost găsite arme, dolari nord-americani, precum și documente.

LAOS: Atacurile rebelilor sînt respinse

În Laos, situația e deosebit de interesantă din nou întrucât, complicațiile provin din amestecul grosian, în afară de S.U.A. în problemele care privesc numai și numai poporul laotian. Cu toate că evenimentele evoluează spre normalizare deplină a situației, S.U.A. și partenerii lor din S.E.A.T.O. au pus la cale recenta rebeliune din Luang Prabang, capitala regală, înfruntată de clica rebelă Fumi No. savan în conformitate cu așa-zisul „plan Pearson”. Acest plan american urmărea să

Hemoragia aurului în S.U.A.

(Urmare din pag. 1-a)

de dolari care servesc pentru acoperirea de 25 la sută a dolarului. Rezultatul din aceasta că rezervele reale în aur ale S.U.A. nu sînt în momentul de față mai mari de 7 miliarde dolari în timp ce numai datoria externă este de trei ori mai mare.

Toate aceste fapte au contribuit ca în lumea capitalistă să scadă considerabil încrederea în dolari și să crească în mod corespunzător prețul aurului. În cercurile financiare capitaliste a început să devină tot mai puternică presupunerea că pe măsură ce ritmul plecării aurului din S.U.A. se va intensifica, se va apropia ziua cînd Washingtonul va devaloriza dolarul. Aceasta ar însemna sporirea prețului aurului de la 35 dolari uncia la aproximativ 70 dolari uncia pentru ca în acest fel să se sporească rezervele de aur rămase în conformitate cu noua valoare a dolarului.

Problema slăbiciunii dolarului a ieșit puternic în evidență în urmă cu câteva săptămîni cînd pe piața aurului de la Londra prețul oficial al aurului (35 dolari per uncie de aur) a crescut la 38-41 dolari. Ce a arătat aceasta? Pentru aceeași cantitate de aur s-au oferit dolari mai mulți, ceea ce a oglindit scăderea corespunzătoare a cursului dolarului. Toate datele arată că nu este vorba de o obișnuită operație speculativă, specifică operațiilor de bursă, ci de un fenomen ale cărui cauze economice și politice sînt bine cunoscute. Semnificația este de altfel și faptul că primul cumpărător de aur pentru dolarul de aur americanilor care au demonstrat astfel că se poate de clar scăderea încrederei pe care o acordă proprietarilor de monede.

Cauzele devalorizării dolarului nu sînt de elemente conjuncturale ci ele

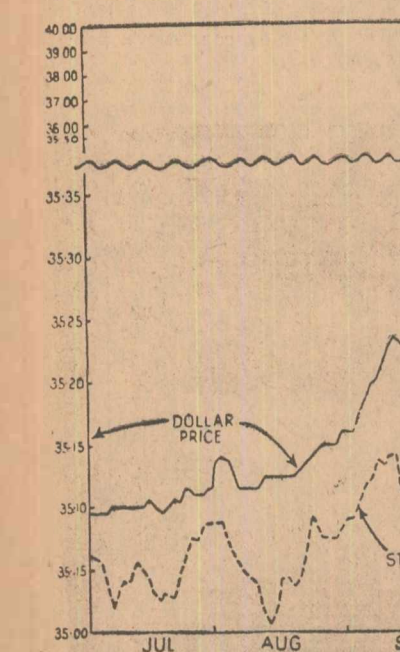

Diagrama de mai sus, reprodusă după ziarul englez „Times” arată tendința creșterii prețului aurului, exprimat în dolari și în lire sterline în lunile iulie, august, septembrie și octombrie.

Evoluția evenimentelor din Congo

LEOPOLDVILLE 26 (Agerpres). — Situația din capitala Republicii Congo continuă să rămîie incordată. După cum transmite corespondenții din Leopoldville ai agențiilor de presă, detașamente întinse ale trupelor O.N.U. în jeepuri și autocamioane patrulază pe străzi și în cartierele periferice ale orașului. Punctele strategice ale misiunii O.N.U. în Congo cum sînt cartierul general al comandantului trupelor O.N.U., centrul de comunicații și spitalul militar, sînt paze deosebit de stricte de importanță detașamente ale trupelor O.N.U. Parcul Hembiz, unde își au reședința mai mulți demnitari ai O.N.U., este împrejmuit cu sîrmă ghimpată.

Semnaland o oarecare „destindere a atmosferei” din oraș, corespondenții agenției FRANCE PRESSE informează că trupele O.N.U. din Leopoldville au fost trecute din starea de alarmă în „starea de vigilență”.

Dar „starea de vigilență” a trupelor O.N.U. nu împiedică pe huliganii lui

Mobutu să-și continue atacurile împotriva membrilor misiunii O.N.U. în Congo.

În alte informații parvenite din Leopoldville se subliniază că lui Mobutu îi vine din ce în ce mai greu să exercite controlul asupra soldaților săi. Aproximativ 2.000 de soldați ai lui Mobutu din garnizoana capitalei, înarmați cu puști, au încercuit pe ofițeri, cerînd sporișe soldelor. În caz contrar, s-au dat răzvăliri amenințînd să înceteze de a mai executa ordinele lui Mobutu. Acesta din urmă nu a cîștigat să vină personal în tabără și a delegat cîțiva ofițeri pentru a potoli pe soldați.

WASHINGTON 26 (Agerpres). — Casa Albă a anunțat că la 20 noiembrie Seku Ture, președintele Republicii Guinea, a adresat președintelui Eisenhower un mesaj în care protestează împotriva faptului că „S.U.A. sprijină pozițiile dușmanilor eliberați Africii”. În mesajul său, președintele Republicii Guinea exprimă o vie îngrijorare „în legătură cu poziția părtinitoare a S.U.A. în situația care s-a creat în Congo”. În mesajul său Seku Ture cere ca S.U.A. „să înceteze să sprijine poziția dușmanilor eliberați Africii care folosesc orice mijloc în lupta împotriva guvernului legal al Congoului și în atacurile lor împotriva unităților și integrității teritoriale a Congoului”. În mesaj se arată în continuare că Guinea va refuza să participe la activitatea așa-numitei „comisi” de conciliere.

Anderson și Dillon au suferit un nou eșec

LONDRA 26 (Agerpres). — „Aliații au promis numai bunăvoință și nicidecum bani peșin”, se lamentază corespondenții de la Londra ai agenției U.P.I., arătînd că misiunea ministrului de Finanțe al S.U.A., Anderson, a suferit un nou eșec. La 25 noiembrie, Anderson și-a încheiat călătoria prin vizita făcută la Londra. Scopul acestei călătorii era de a obține un ajutor financiar din partea aliaților S.U.A. și de a opri scurgerea dolarilor în Europa. „El nu a realizat nimic”, scrie corespondenții. „După tratativele zadarnice de la Bonn și Paris, continuă corespondenții, Anderson, însoțit de secretarul de stat adjunct al S.U.A. Douglas Dillon, a avut întrevederi la Londra cu ministrul Finanțelor, Selwyn Lloyd, și cu alți reprezentanți englezi. În cercu-

re” creată de O.N.U. pentru Congo „dacă Statele Unite vor continua să se situeze pe vechia lor poziție în problema Congoului”.

Răspunzînd la protestul lui Seku Ture, Eisenhower afirmă că S.U.A. „au avut o atitudine favorabilă față de eliberarea tuturor popoarelor, inclusiv a africanilor, în conformitate cu țelurile și principiile Cartei O.N.U.”. În telegrama trimisă președintelui Republicii Guinea, Eisenhower afirmă de asemenea că acțiunile S.U.A. față de Congo ar „corespunde interului intereselor guvernului și poporului congolez”.

CAIRO 26 (Agerpres). — După cum s-a anunțat la Cairo, Okito, președintele Senatului Republicii Congo, a adresat președintelui Adunării Generale a O.N.U., secretarului general al O.N.U. și grupului țărilor afro-asiatice de la O.N.U. o telegramă în care înfățișează despre un nou complot al colonialistilor. Din telegramă reiese că plîn la sosirea la Leopoldville a Comisiei de conciliere a O.N.U., colonialiștii intenționează să aresteze cu ajutorul interpusului lui Mobutu pe Lumumba șeful guvernului legal al Republicii Congo, și pe cunoscuți oameni politici care se pronunță pentru independența națională a țării. Viața lui Patrice Lumumba și a altor lideri congolezi se află în pericol. Batalionul belgian de parașuți din Brazzaville, se subliniază în telegramă, este pregătit să fie transferat la Leopoldville la dispoziția participanților la complot.

rele guvernamentale engleze s-au anunțat că reprezentanții Angliei nu și-au luat nici un fel de obligație concretă.

Recunoașterile experților americani

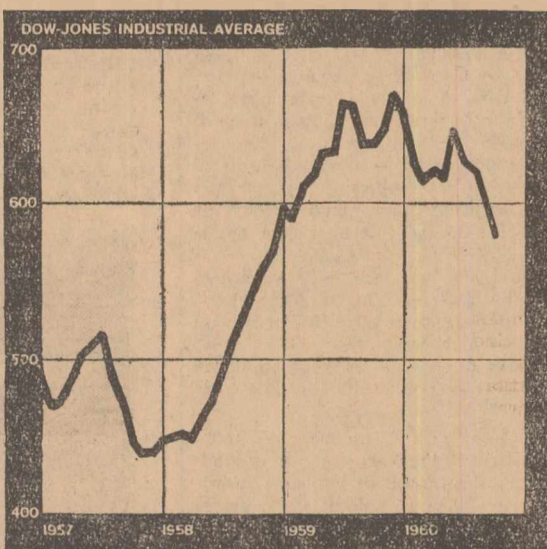
NEW YORK 26 (Agerpres). — Revista „NEW REPUBLIC” a publicat în ultimul său număr o corespondență din Washington în care se spune printre altele:

„Săptămîna trecută, cei mai de seamă specialiști în economia sovietică au organizat la Washington un seminar neoficial. Ei și-au expus părerile lor personale, dar și părerile unor organizații ca Comitetul pentru dezvoltarea economică, corporația „Rand”, Departamentul de Stat și alte organizații care și-au trimis recent observatori la Moscova în cadrul programului de schimb de delegații. Seminarul s-a caracterizat prin discuții sincere lipsite de denaturări adevărului folosite ori de cîte ori se discută în public realizările R.U.S.S. În general s-a ajuns la următoarea părere: rușii vor pace; ei vor pace pentru că consideră că drumul spre preponderență se poate asigura prin dezvoltarea economică, nu prin cea militară. Ei sînt ferm încredințați că indiferent cine ar câștiga cursa în domeniul producției de bombe atomice și de hidrogen, ei vor fi cei care vor câștiga întrecerea în domeniul produsului național global. Dacă mai există vreun expert american care să îndăgăduiască realizările împunătoare ale Uniunii Sovietice, la seminar el nu a făcut acest lucru”.

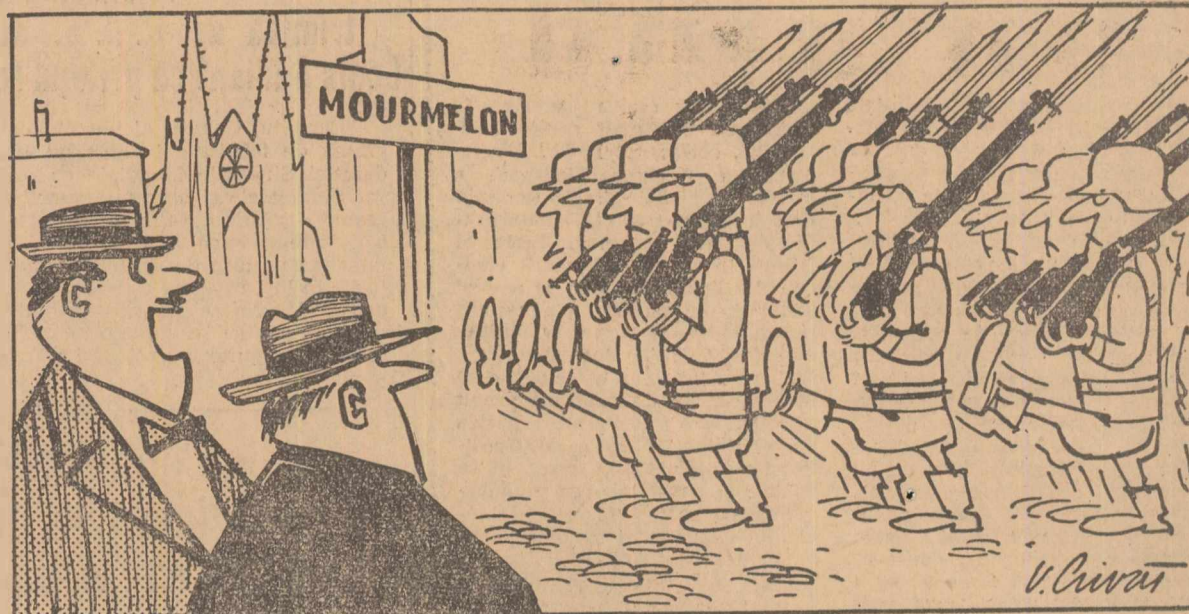
Scăderi la bursa din Londra

LONDRA 26 (Agerpres). — La 25 noiembrie la bursa din Londra a continuat scăderea cursului acțiunilor principalelor societăți industriale și comerciale. Unele zău califică ziua de 25 noiembrie drept „vinerea neagră”. Potrivit datelor citate de „Financial Times”, în cursul zilei de vineri cursul acțiunilor a scăzut cu 5,5 puncte în timp ce cu o zi înainte acțiunile scăzuse cu 4,9 puncte.

EUGEN PHOEBUS

Graficul de mai sus reprodus din revista americană „Life” reflectă tendința burselor din New York pe perioada ianuarie 1957—octombrie 1960, calculată după sistemul indicilor „Dow-Jones”. Acești indici exprimă media cursurilor înregistrate de 30 acțiuni din cele peste 1.000 negociate la bursa americană. După cum afirmă „Life” indicul „Dow-Jones” reflectă, cu oarecare excitație, tendințele economiei Statelor Unite și permite să se prevadă scăderea sau sporișea producției cu aproximativ șase luni înainte. În momentul de față, economiștii americani declară că este de așteptat că în următoarele șase luni se va intensifica tendința de scădere a producției. Scăderea acțiunilor la bursa din New York coincide în această perioadă cu brusca urcare a prețului aurului și cu slăbirea puterii de cumpărare a dolarului.

În Franța, între adepții reînarmării R.F.G.: — Nu-i cazul să ne facem griji, armele le au îndreptate spre răsărit!..

Desen de VLAD CRIVAT

Intrevederile tovarășului Mihail Florescu în Suedia

STOCKHOLM 26 (Agerpres). — La 25 noiembrie a.c. Mihail Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, șeful delegației economice guvernamentale a R.P. Romîne a avut o întrevedere cu Gunnar Lange, ministrul Comerțului al Suediei. Au fost de față Gustav Cedervall, secretar general al Ministerului Comerțului, Erik von Sidow, director al Direcției Economice din același minister, precum și M. Ochanian, adjunct al ministrului Economiei Forestiere și O. Gavril, însărcinat cu afaceri a.i. al R.P. Romîne în Suedia. A avut loc un schimb de vederi cu privire la dezvoltarea relațiilor economice dintre cele două țări. Ministrul Comerțului al Suediei a subliniat că guvernul suedez privește cu interes posibilitățile de dezvoltare a acestor relații.

Cocteil oferit de ministrul R.P. Romîne la Tokio

TOKIO 26 (Agerpres). — Cu ocazia prezentei la Tokio a delegației economice a R.P. Romîne condusă de Mihail Petri, adjunct al ministrului Comerțului, care se află în Japonia pentru tratative comerciale, Pavel Silard, ministrul R.P. Romîne la Tokio, a oferit în ziua de 25 noiembrie un cocteil în saloanele Hotelului Imperial. La cocteil au luat parte Shigenobu Shima, vice-ministru al Afacerilor Externe al Japoniei, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, din Ministerul Comerțului și din Industriile și din alte ministere, Tokutaro Kitamura, președintele Asociației pentru sprijinirea dezvoltării comerțului cu U.R.S.S. și țările din Europa răsăriteană, numeroși conducători de întreprinderi și reprezentanți ai cercurilor de afaceri.

S.U.A. continuă să amenințe Cuba

WASHINGTON 26 (Agerpres). — După cum relatează agențiile de presă, Lincoln White, purtătorul de cuvînt al Casei Albe a dat publicității o declarație în care se arată că navele militare americane trimise în Marea Caraibelor vor rămîne aici „o perioadă nelimitată” și că „nu există încă nici o intenție de a se retrage flota. Ea va rămîne în aceste ape atît timp cît considerăm necesar”. Aceste declarații provocatoare la adresa Cubei sînt însoțite de o intensă campanie a psihozelor războiului. Intenținută de presa reacționară americană care alunge chiar plîn la a cere guvernului american să aplice blocada totală Cubei. Astfel, ziarul „NEW YORK JOURNAL” arată că „S.U.A. ar trebui să blocheze Cuba cu ajutorul navelor de război”, iar „NEW YORK TIMES” publică un articol al observatorului său militar, Hanson Baldwin, care expune o idee similară. Alte ziare americane însoțind faptul că politica „bitei” promovată de S.U.A. în regiunea Caraibelor n-a putut să-și găsească aliați în America Latină. Corespondenții din Rio de Janeiro al ziarului „NEW YORK TIMES” subliniază că Statele Unite, după părerea multor țări din America Latină, au procedat greșit neconsultîndu-se și cu statele membre ale Organizației Statelor Americane înainte de a trimite flota maritimă militară în Marea Caraibelor.

LONDRA 26 (Agerpres). — Într-o notă intitulată „Navele militare împotriva ideilor” săptămînalul „ECONOMIST” condamnă acțiunile provocatoare ale S.U.A. în regiunea Mării Caraibelor. Respingînd afirmațiile propagandei americane despre „amestecul” Cubei în treburile interne

La ambasada de la Grosvenor Square

După un miting în piața Trafalgar din Londra, unde cîteva mii de oameni de cele mai diferite concepții politice și pășuri sociale, au cerut lichidarea bazelor militare americane de pe teritoriul Angliei, o colonadă de 1000 londonezi s-a îndreptat, prin cartierul West End, spre ambasada Statelor Unite, din Grosvenor Square scandinav: „Afară cu Polaris!”, „Închideți bazele S.U.A.”

Demonstrații însoțeau o delegație, reprezentînd 250.000 de participanți ai Mișcării pentru pace din capitala Marii Britanii, condusă de d-na Peggy Middleton, consilier al Comitatului

Londra, delegația însărcinată să transmită ambasadei americane protestul populației londoneze împotriva tuturor bazelor militare americane de pe solul și din apele Marii Britanii.

Delegația a fost înfrîntă de un funcționar al ambasadei care, așa cum se vede în clișeu, primește — neplăcut surprins — din mina d-nei Middleton, protestul adresat președintelui Eisenhower cerînd lichidarea bazelor.

Sesiunea N. A. T. O. a luat sfîrșit

PARIS 26 (Agerpres). — La 26 noiembrie s-a încheiat lucrările la Paris sesiunea Consiliului parlamentar al N.A.T.O. La sesiune au luat cuvîntul secretarul general al N.A.T.O., Spaak, care a rostit o cuvîntare în spiritul „războiului rece”. Secretarul general al N.A.T.O. a repetat vechia teză a propagandei imperialiste despre „pericolul permanent al comunismului”. Spaak s-a pronunțat pentru adoptarea proiectului generalului Nordstad de transformare a N.A.T.O. într-o „a patra putere atomică”.

În principalele probleme internaționale, examinînd în special problemele situației din blocul nord-atlantic, ale relațiilor dintre Est și Vest și ale dezarmării. Reiterîndu-se problemele dezarmării, autorii declarației își exprimă speranța că „tratative serioase vor fi reluate într-un loc adecvat de înțelegere a acestor lucruri și în posibilitatea evoluției situației internaționale”.

Încheierea tratatelor franco-italiene

ROMA 26 (Agerpres). — La 26 noiembrie au luat sfîrșit la Roma tratativele dintre primul ministru al Franței, Debré, și ministrul de Externe, Couve de Murville — pe de o parte, și conducătorii guvernului italian — de cealaltă parte. Potrivit relațiilor apărute în presă, reprezentanții francezi au propus colegilor lor italieni să demonstreze faimoasa „solidaritate atlantică”, sprijinind necondiționat politica Franței în problema algeriană. După cum s-a afirmat o serie de ziare, în legătură cu aceasta s-au ivit divergențe în rîndurile membrilor guvernului italian. Șeful guvernului, Fanfani, s-a pronunțat împotriva oricărei gest care ar compromite Italia în ochii întregii lumi arabe. În ultima analiză, problema algeriană a fost cu totul trecută cu vederea în declarația comună italo-franceză, dată publicității după încheierea tratatelor.

În declarație se spune că participanții la tratative „au făcut schimb de

păreri în principalele probleme internaționale, examinînd în special problemele situației din blocul nord-atlantic, ale relațiilor dintre Est și Vest și ale dezarmării. Reiterîndu-se problemele dezarmării, autorii declarației își exprimă speranța că „tratative serioase vor fi reluate într-un loc adecvat de înțelegere a acestor lucruri și în posibilitatea evoluției situației internaționale”.

RĂSFIND PRESA STRĂINĂ

O metamorfoză ce provoacă certuri

după cum relatează presa — el este întîmpinat cu răceală. Perspectiva de a pune Marea Britanie, situată în momentul de față pe locul doi în ierarhia N.A.T.O., pe aceeași treaptă cu celelalte țări a determinat guvernul englez, așa cum relatează agenția vest-germană D.P.A., „să evite în etapa actuală să facă precizări” în legătură cu proiectul american. După cum subliniază ziarul francez „COMBAT”, o personalitate britanică de primă mîna, mareșalul Slessor, fost comandant șef al forțelor aeriene engleze, „a luat în mod public atitudine împotriva propunerilor americane”, care l-au făcut să considere „că există „confuzii serioase și grave în cadrul alianței atlantice”. Exprimîndu-și nelăcrederea în concepțiile strategice americane, Slessor — relatează „COMBAT” — propune „o revizuire a împărțirii răspunderilor la nivelul cel mai înalt al alianței”, prin care subînțelege, desigur, o mai mare pondere a punctului de vedere britanic.

La fel de deschis și vehement, a reacționat presa britanică, „TIMES”, de pildă, scrie că „cea mai chibzuită strategie pentru N.A.T.O. este să dispună de o forță militară convențională”, fără a se mai accorda arme atomice întregului bloc atlantic. Este semnificativ faptul că premierul Macmillan a declarat cu prilejul unei conferințe de presă că nu a aflat de propunerile S.U.A. decît din ziare.

Trimisul special al ziarului „New York Times” la întîlnirea N.A.T.O. de la Paris, C. L. Sulzberger, cere într-o corespondență ca administrația Eisenhower să se grăbească cu aplicarea proiectului său, pentru că „dacă S.U.A.” nu se mișcă repede, de Gaulle va încerca să blocheze continuarea discuțiilor între miniștrii N.A.T.O. ca să meargă mai departe cu înlăturarea programului privind forța atomică de șoc franceză. Acest plan, scrie Sulzberger, dă fiori recolta alianței atomice pentru că el poate

dezvăluia o cursă a înarmărilor dintre aliați”.

Ideea transformării N.A.T.O. într-o putere atomică a stîrnit obiecții și în țările mici din N.A.T.O., unde există temerea că evoluția preponderantă de S.U.A. ar putea să slăbească și mai mult pozițiile țărilor mici. La mai sus amintita sesiune parlamentară N.A.T.O. deputatul norvegian Finn Moe a obiectat cu hotărîre împotriva propunerii „ca armele atomice să fie subordonate controlului N.A.T.O.” (relatarea agenției D.P.A.).

Primirea puțin călduroasă făcută inițiativelor americane a determinat comportări contradictorii ale oficialităților U.P.I. În timp ce comentatori agenției U.P.I., Stewart Hansley, apreciază că „elaborarea unei propuneri specifice menită să furnizeze N.A.T.O. capacitatea proprie de a purta un război nuclear va fi probabilă amînată cu cel puțin șase luni”, ziarul „NEW YORK TIMES” scrie că „administrația Eisenhower a aprobat propunerea de creare a unei forțe înarmate cu arme nucleare, sub conducerea directă a N.A.T.O.”. La știri contradictorii ce provin din surse americane contribuie și faptul că, după cum lasă să se înțeleagă a-celăși comentatori al U.P.I., există poziții divergente chiar și în administrația Eisenhower în ceea ce privește modalitatea de a realiza „metamorfoza atomică” a N.A.T.O.